

הוועדה לשימור אתרים - תמליל

מספר הוועדה: 37

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה: ז' בשבט תשפ"ו (25.1.2026)

מזכיר הוועדה בדיון: מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה: 9:00

שעות סיום הוועדה: 11:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שרון דינור:

אני יכולה להתחיל זה? אני יכולה לפתוח את ה - ?

יוחנן וייצמן:

את יכולה, פתחת, מה?

שרון דינור:

לא, רגע, אני שנייה פותחת את ה - , גם את המסמכים.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

מסמכים, רגע, חכו רגע.

יוחנן וייצמן:

אני אעשה בינתיים את ה - ,

איציק שוויקי:

יוחנן יהיה היום את האלה או שלא יהיו?

יוחנן וייצמן:

את אלו? תראה הסיבה היחידה שמכניסים את זה, זה בשביל שמזכירות העיר תביא מזון.

איציק שוויקי:

כן, אבל אם יגמרו מוקדם, מי יאכל?

רפאל:

פתחנו את ההקלטה.

יערה שאלתיאל:

אז רגע גומרים ב - 11?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני יודע אנחנו בהקלטה, לא, אני רציתי גם שזה יצא בהקלטה. בסדר.

איציק שוויקי:

ישיבה מוקלטת.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני יודע,

מורן בן זיו:

מה זה? לאן הגעת כאן?

יוחנן וייצמן:

טוב אני, רק אתחיל, אני אפתח את הוועדה, אחרי זה את תעלי את המסמכים להתחיל לדבר. בוקר טוב לכולם. אנחנו מתחילים מוועדת שימור מספר 37, נוכחים אדריכלית.

יערה שאלתיאל:

יערה שאלתיאל,

יוחנן וייצמן:

יערה שאלתיאל.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית, נציגת ציבור, את נציגת הגופים שעניינם,

יערה שאלתיאל:

לא, אני עתיקות.

יוחנן וייצמן:

כן, לא, את מפה, כנציגת הגופים שעניינם, אני חושב.

שרון דינור:

שימור,

יוחנן וייצמן:

שימור.

יערה שאלתיאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וידיעת הארץ. אדריכלית שרון דינור, ממונה על המחלקה, מזכירת המחלקה מורן בן זה יותר.
נמצאים איתנו גם החברים,

איציק שוויקי:

המתנדבים.

יוחנן וייצמן:

בדימוס, המתנדבים,

איציק שוויקי:

מתנדבים.

יוחנן וייצמן:

אז איציק שוויקי, והגברת ציפי רון. אנחנו מתחילים. אני יוחנן וייצמן, היושב ראש כעת ויועץ
המשפטי לא נוכח, נתחיל.

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו מתחילים עם שערי פינה 5,

יוחנן וייצמן:

מע"ר צפון, מה יש, הכול בסדר.

שרון דינור:

התוכנית מתואמת,

יוחנן וייצמן:

מצוין.

שרון דינור:

לא תצליח לריב איתי עליה.

יוחנן וייצמן:

חבל.

שרון דינור:

1451194, זה תוכנית ש - , פה זה בית ישראל שהיא עושה הריסה של מבנה היסטורי קיים חד
קומתי. רגע, אני אראה לכם, מה זה? רגע שנייה. רגע, אני אעשה, אני יעשה (לא ברור), איפה?

איציק שוויקי:

עמוד,

יוחנן וייצמן:

העמוד הראשון.

שרון דינור:

סליחה רגע.

יוחנן וייצמן:

אצלך זה לא נמצא נכון. שינו את שינינו את הסדר. איציק צדק בשאלה שלו.

שרון דינור:

מה? כן, שינו, נכון,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה לעמוד 5.

שרון דינור:

מי שינה?

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו,

שרון דינור:

רק תסתכלו כאילו, הבית הוא באיכות מאוד פשוטה, קטן, קומה אחת, יש לו איזה בור מים לא
מספיק חשוב בשביל שאנחנו,

יערה שאלתיאל:

זה החזית של הבית,

שרון דינור:

אבל רגע אני,

אורית לנדסברג:

שלום.

יוחנן וייצמן:

הצטרפו אלינו חברת הוועדה דוקטור לורה ורטון,

שרון דינור:

הנה זה מזווית הפינה.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית אורית לנדסברג, מאגודת האדריכלים.

שרון דינור:

אוקי,

יערה שאלתיאל:

בוקר טוב.

שרון דינור:

גם הפתחים, יש הרבה פתחים שהם כבר לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

הם לא עמותה, הם ארגון.

אורית לנדסברג:

התאחדות.

איציק שוויקי:

התאחדות. זה התאחדות, לא עמותה.

שרון דינור:

זהו. בקיצור הבקשה שמוצעת. אני אראה לכם רגע את ה - , מה שמוצע, נספח בינוי, זה בניין חדש לגמרי. כן. מה? מה קרה?

יערה שאלתיאל:

זה כל פעם מפתיע אותי, איך מהבניין הקטן הזה אנחנו עולים ל - ,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הורסים ועוברים ל - 6, זה האזור.

שרון דינור:

יש פה סעיף לגבי הגובה שאמרנו שצריך להיות לפי מע"ר צפון, אני מבינה שאתם בטח תרצו להוריד אותו, אבל אני לא יודעת מה הוועדות מחליטות. אני לא יודעת מה הוועדה המחוזית מחליטה בימים.

יוחנן וייצמן:

ברוב המקרים היא מחליטה עם מע"ר צפון. היא דוחה את ההמלצות שלנו.

שרון דינור:

בקיצור, אז זה הסעיף היחיד שאני חושבת שאולי, יש איתו איזשהו אישו.

לורה ורטון:

הגובה, את אומרת?

שרון דינור:

כן, כי המדיניות שנקבעה ולא שונתה מאז היא,

יוחנן וייצמן:

מדיניות שעדיין לא שונתה.

שרון דינור:

וכאן מוצע 6 קומות. אז, זהו.

מורן בן זיו:

אפשר לקרוא להם?

יוחנן וייצמן:

שינוי מדיניות הוא על השולחנות של כולם, אבל עדיין לא,

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר ששינוי מדיניות,

יערה שאלתיאל:

אפשר לראות מה קורה,

יוחנן וייצמן:

מע"ר צפון זה על השולחן של כולם.

שרון דינור:

רגע אני אראה שנייה.

אורית לנדסברג:

אבל זה צריך להיות ברור שהבניין הבניינים ליד צריכים להיות בסוף באותו גובה, כי בסופו של דבר זה בניין רכבת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסברג:

יש לך פתאום זה לא לעניין.

שרון דינור:

אבל לא הצלחתי לפתוח. למה זה לא פותח לי?

איציק שוויקי:

ראית את העצים? איזה יופי של עצים.

יערה שאלתיאל:

כן, כן.

ציפי רון:

אני לא הייתי שם, מלזיה? איפה זה היה?

איציק שוויקי:

זה אלנקה,

ציפי רון:

זה אלנקה, זה עוד (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי, הנה הפינה, ועכשיו נעשה את ה - , אם אנחנו נצליח לראות,

ציפי רון:

איזה כיף.

איציק שוויקי:

יש שמה עצים שהמלך (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

הבקשה היא רק על הבניין הזה ספציפית? לא על,

שרון דינור:

הוא פיצו כזה.

דוברת לא מזוהה:

בוקר טוב.

שרון דינור:

למה זה לוקח לזה כל כך הרבה זמן?

ציפי רון:

אני הייתי שמה, הילדים שלי לקחו אותי, אתה שומע? לסופ"ש, זה היה,

שרון דינור:

הנה, הנה, הנה זה אמרנו, זה זה. עכשיו רגע,

יערה שאלתיאל:

כן, כן, על פינה.

ציפי רון:

אתר עתיקות, את יודעת.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

הוא בתוך, סירת שם בעומק, הסתכלתי, איך אישרו כזה דבר.

לורה ורטון:

יש (לא ברור) גדולים מאיתנו.

איציק שוויקי:

הנה את רואה את העץ הזה?

לורה ורטון:

יש (לא ברור) גדולים מאיתנו.

ציפי רון:

ממש בתוך ה - , אתר עתיקות.

שרון דינור:

נראה לי שאפשר להכניס אותם, הם הגיעו זה ה - .

יערה שאלתיאל:

זה בפינה, לא?

שרון דינור:

זה הפינה, יש פה פינה. כאילו הרחוב קטן, כל פעם שאני מזיזה. בוא נראה אם יש חומר.

יערה שאלתיאל:

הבניין מאחוריו הוא 4 קומות.

לורה ורטון:

אני באתי מישיבה של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה כמו פה. בוא נייצר רק מקומות ל - , אלה שמגישים תוכניות.

שרון דינור:

קחו עוד כיסא,

איציק שוויקי:

וייצמן יש לך את התמונות של עצים שמה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), אני ישראלי, אני לא.

שרון דינור:

כעיקרון הסברנו את הבקשה וגם אמרנו שהיא מקודמת, אם יש איזה משהו שאתן רוצות להדגיש או משהו, אבל אחר כך אין סיבה לדעתי לחזור על כל ההסברים האלה.

יוחנן וייצמן:

יש לכם הערות על ההמלצות?

יפעת קמרי:

יש לנו שתי שאלות הבהרה, אם אפשר?

יוחנן וייצמן:

כן,

יפעת קמרי:

בנוגע לרעפים, שימור הרעפים רצינו רק לוודא שזה צריך להיבדק בשלב מוקדם יותר. האדריכלית שימור,

שרון דינור:

לא באיזה שהוא שלב. עכשיו אנחנו בשלב (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה באמת, אני שואל שאלה באמת בן אדם רוצה בית נורמאלי, אם זה טוב, טוב, לא טוב, לא טוב, שיחליט.

יפעת קמרי:

רק רצינו לוודא שזה לא, כדי שלא נצטרך לשמר בסוף רעפים של אקרשטיין,

שרון דינור:

לא, לא, ברור שלא.

יפעת קמרי:

אוקי. אוקי, לגבי, לגבי גובה המבנה, אנחנו עברנו איזשהו פרה רולינג עם וועדה מקומית עם רפרנטית מוועדה מקומית, בנוגע לגג המוגבה. היא אמרה שעכשיו המדיניות שלהם, היא לא לעשות יותר גג לא מוגבה, כי מה שקורה זה שאנשים עושים בעצם דירות פיראטיות במקומות האלה, והיא רוצה שמלכתחילה זה ישמש.

שרון דינור:

למה? אנחנו אמרנו שאסור לעשות גג מוגבה?

יפעת קמרי:

כן, זה כתוב בסעיף,

יוחנן וייצמן:

4, אז היא מבקשת 4.5,

שרון דינור:

לא, לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

איפה כתבנו שאסור להבליט בגג?

יפעת קמרי:

זה היה כתוב ב - ,

שרון דינור:

בואי תמצאי את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

זה סעיף ג', נו זה גובה בינוי זה מה שהיא מתכוונת.

שרון דינור:

לא, אבל 4, אנחנו תמיד אומרים הוועדה הזאת, וועדת התכנון שאפשר, שיהיה, אבל תמיד אפשר להשתמש בחלל הגג. כאילו מה ש - , מה שתחליט הוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא,

שרון דינור:

איזה גובה שתגיעו, תמיד אפשר להשתמש בחלל הגג. אנחנו לא עושים חללים בתכנית.

יוחנן וייצמן:

אפשר את המדלפות, אני יודע שמה, 2, 3 כמה שורות,

שרון דינור:

סליחה זה מפריע?

יוחנן וייצמן:

זה הבקשה,

יפעת קמרי:

לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו איך זה תעבור, אני מסכים שבמקומית רוצים לתת ואולי אפילו יותר. אבל בוועדה המחוזית גם עשיתם תיאום?

יפעת קמרי:

אנחנו ביקשנו לעשות פרה רולינג. לא היה להם פניות עבורנו, אנחנו בעזרת השם עכשיו עובדים עם הרפרנטים שמה.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר לך את הסוגיה, יש פה סעיף, תפתח דף 6, חיים, זה הכול הולך עד הסוף גם,

איציק שוויקי:

עמוד 6.

יוחנן וייצמן:

הם שינו את הסדר. מבקשים, ההמלצה היא 4. הם מבקשים לאפשר שימוש ברעפים כאילו מדלפות שמה,

ציפי רון:

המדלפות שמה,

יפעת קמרי:

שהגג יהיה גג בעצם,

יוחנן וייצמן:

כן,

יפעת קמרי:

גג מוגבה, ולא,

יוחנן וייצמן:

כן, בשימוש, כעת לא,

ציפי רון:

זה יהיה לשימוש למגורים.

יפעת קמרי:

כן, אנחנו הוספנו שם גם תשימו לב. אנחנו הוספנו גם קומה נוספת.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יפעת קמרי:

זה בעקבות העובדה שהמגרש הוא מגרש של 70 מטר רבוע. ואז בעצם כדי להפוך את כל החדר מדרגות לחדר מדרגות מודרני.

יוחנן וייצמן:

נראה לי שלא יעבוד לכם.

יפעת קמרי:

עם כל התקנים ועם כל ה - ועם מעלית וכולה, זה לוקח שטח עיקרי.

יוחנן וייצמן:

יש עוד בניינים באזור עם 4 וחצי קומות?

יפעת קמרי:

כן רשמנו, שלחנו מייל, יש שמה לפחות ארבע,

שרון דינור:

ארבע או חמש?

יפעת קמרי:

תקדימים של חמש קומות.

שרון דינור:

אגב, לכיבוי אש זה כן (לא ברור), יש 13 מטר.

יוחנן וייצמן:

יש, בסדר. אתם לא עושים שימוש בקומה השישית. בסדר, זה טוב לכולם? הבקשות שלהם?

שרון דינור:

א', משהו קרה למסך.

יוחנן וייצמן:

המסך שוב? המסך, המסך.

שרון דינור:

מה היה הדבר האחרון שאמרתם? סליחה, אני לא הייתי.

יוחנן וייצמן:

היא ביקשה לאשר למדלפות בסעיף ג'. וביקשה בג רעפים, כאילו לכתוב,

שרון דינור:

אני הייתי משאירה את הדבר הזה פשוט לתכנון,

יפעת קמרי:

לוועדה המקומית?

שרון דינור:

כאילו הבניין הוא בניין חדש כבר כן, זה עוד עניין שימור.

יוחנן וייצמן:

הגובה הוא לשיקול דעת וועדות התכנון, אין בעיות.

שרון דינור:

זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יפעת קמרי:

טוב, תודה רבה. תודה לכם.

ציפי רון:

אני רוצה בכל זאת לדעת למה עושים את כל הדברים, אני רואה שנתנו חשיבות וכולה, וכולה, אבל למה לא משלבים את זה כמה שיותר?

שרון דינור:

ביקשנו לשלב,

ציפי רון:

אבל הם לא משלבים את זה.

שרון דינור:

לא, הם, הם, זה לא משהו שהם יראו. זה משהו שייכתב בהוראות ובהיתר יהיה,

יוחנן וייצמן:

רשמתם סעיף ז', במקום לשלב את הרעפים,

שרון דינור:

רגע, אבל אם אתה תגיד עכשיו אני לא יכולה.

מורן בן זיו:

רגע רגע דקה המסך לא עובד.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעבור, אפשר לעבור לתיק הבא, אני כתבתי לעצמי, בסעיף ז' השינוי שאני מציע זה במקום לשלב את הרעפים ההיסטורית, לבחון את שילוב.

שרון דינור:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

זה את כל העסק, ואת סעיף ג',

שרון דינור:

ואת 11 להוריד,

יוחנן וייצמן:

ואת ג' רשמנו שיקול דעת וועדות תכנון,

שרון דינור:

לשיקול וועדות,

ציפי רון:

זה לא נכון שאבן (לא ברור),

שרון דינור:

אני כן חושבת שצריך להישאר פה גג רעפים, ממש,

אורית לנדסברג:

ברור.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים רעפים.

יערה שאלתיאל:

מי כתב דבר כזה?

שרון דינור:

מה? מה?

ציפי רון:

זה לא נראה לי, מה שכתוב כאן,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

מה שכתוב כאן, שחזיתות מדובר בחזיתות אבן לקט ללא ערכיות אפילו,

יערה שאלתיאל:

זה גם לא אבן לקט. זה שיטוט גס.

ציפי רון:

אני לא חושבת ש - , אני לא חושבת כדאי לכתוב דבר כזה בכלל, לכן,

איציק שוויקי:

זה משהו אחר.

שרון דינור:

אני חושבת ש - , כשהרפרנט כותב, אפשר לשאול אותו, אני לא בדקתי אותו,

ציפי רון:

אוקי, אז,

שרון דינור:

אז כנראה הוא מתבסס על תיק התיעוד שלה.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? מה שזה, מה?

ציפי רון:

רגע, רגע, אז אני, אני מבקשת להעיר, אני מבקשת להעיר,

איציק שוויקי:

זה לא נקרא,

ציפי רון:

אני מבקשת להעיר, רגע להעיר ב - ע', וב - א', שלא יפה, לא, לא רצוי שתצא מהמחלקה אמירה כפסקה כזאת, שהם כאילו לא לוקחת בחשבון את העניין של אבן לקט. זה סגנון זה תקופה, זה אמצעים כלכליים של מי שבנה זה ההיסטוריה, ולכן לא כדאי לנו לכתוב את זה, ואני הייתי רוצה לראות איך משלבים את זה בבנייה החדשה ככל הניתן. זאת אומרת,

שרון דינור:

בסדר, זה אמרנו.

ציפי רון:

אני לא רוצה להשאיר את זה. אני לא רוצה להשאיר את זה לקטע של בין הפיקוח על הבנייה, בין מתן טופס 4 לבין הפרויקט. אני הייתי רוצה לראות את זה לפני זה. זה הכול. אז לתקן את הפסקה הזאת, את בטח 2 לתקן, למחוק או לא יודעת, תעשו מה שאתם רוצים ולראות איך משתמשים בזה,

לורה ורטון:

שהרעפים אם ניתן לאשר,

ציפי רון:

אין משתמשים לזה, אין משלבים את הקיר הקיים וכן הלאה.

שרון דינור:

נכון, את צודקת לורה, אפשר להתחיל מניתן לאשר. אולי אני כתבתי לעצמי מדובר בחזיתות אבן ואז ניתן לאשר,

יערה שאלתיאל:

כן, בדיוק, להוריד את הדבר.

ציפי רון:

כן.

יערה שאלתיאל:

הם גם לא משנים כלום.

מורן בן זיו:

הוא עוד דקה פה.

איציק שוויקי:

תסתכלי על הזה, מה שאני שלחתי.

ציפי רון:

מה שלחת לי?

איציק שוויקי:

כן, קיבלתי את זה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה השינוי שביקשה הגברת רון?

שרון דינור:

רק להוריד את ה - , סעיף לקט, ללא איכויות אדריכליות,

ציפי רון:

סעיף 2,

יוחנן וייצמן:

אז להוריד את המילים - לקט?

שרון דינור:

לקט לא ערכיות אדריכלית, הנימוק.

איציק שוויקי:

אבל לקט זה אין אבן לקט, זה אבן,

יערה שאלתיאל:

יש אבן לקט אבל זה לא זה.

איציק שוויקי:

זה לא אבן לקט, זה אבן משוטט גס.

ציפי רון:

זה אבן,

איציק שוויקי:

את צודקת, אין לקט.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מורידים את 7 המילים הראשונות של הסעיף?

יערה שאלתיאל:

דווקא (לא ברור).

שרון דינור:

באמצע,

יערה שאלתיאל:

מודרני,

ציפי רון:

בנייה למי שאין,

שרון דינור:

זה מהמילה לקט עד למילה אדריכלית. זה לא לקט, לקט ללא ערכיות אדריכלית, זה אני מורידה.

ציפי רון:

זה סגנון בנייה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוריד ממדובר אדריכלית.

שרון דינור:

הם ביקשו,

ציפי רון:

סגנון בנייה שהיה מאוד נפוץ, בנייה שלמי שאין אמצעים, זה חלק מהתקופה, ואנחנו בטח לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, ידביקו את זה חזרה, זה בסדר גמור.

ציפי רון:

לא, אני לא רוצה שתהיה, שתהיה אמירה כזאת.

יערה שאלתיאל:

אין, שמש אין סופית.

איציק שוויקי:

אפילו היא קיבלתי סמכות של אז היה.

יערה שאלתיאל:

בדרך כלל זה מפסיק, אבל זה חוזר.

אורית לנדסברג:

יש לי את העיתון.

איציק שוויקי:

להיות אחראי על זה, על חפירה שעשינו שימור. מדבר על תקופה ש - ,

ציפי רון:

לא הספקתי לפתוח את העיתון,

שרון דינור:

יש לך?

ציפי רון:

לא פתחתי את המוסף הזה עדיין.

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

יש לי אותו, הוא מונח על השולחן אבל לא, איך אומרים? לא (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

מוסף של מה?

ציפי רון:

של הארץ, מוסף תרבות של הארץ, יש שמה מאמר, הוא שלח לי על בית סיידוף, אבל לא הספקתי אפילו, לא פתחתי.

איציק שוויקי:

לא, זה סיפור.

ציפי רון:

עוד לא פתחתי אותו.

יוחנן וייצמן:

מה שיש לי לעדכן אתכם, מתחם גת היה שבוע שעבר בוועדה מקומית,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא אישרו את ההמלצה שלנו, קיבלו, היזם ביקש 1700 דירות, היה דיון די קשוח.

אורית לנדסברג:

54 איפה פרויקט?

לורה ורטון:

גת.

יוחנן וייצמן:

גת, גת.

ציפי רון:

לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה שמה זה היה ל – 1000,

איציק שוויקי:

1000 דירות מהנדס העיר רצה את זה,

שרון דינור:

הם אישרו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

1000,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלנו לא הייתה מאוד רחוקה מאלף.

איציק שוויקי:

אבל למה? למה המגדלים? זה שאלה, למה לא בתים?

יוחנן וייצמן:

למה מגדלים? הרווח ולהרוס את הבניינים לשימור, בשביל חינוך ו - , לעשות שמה.

יערה שאלתיאל:

אז כל ההצעה הזאת לא עבדה בכלל.

איציק שוויקי:

הבעיה היא, הבעיה היא שהמדיניות של הגובה על ציר הרצל, בגלל הציר.

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

צריכה לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

שהכול יש ערכים, אתה לא יכול להגיד,

איציק שוויקי:

לורה,

ציפי רון:

אבל אם אנחנו כבר מעלים את רחוב גת, את הפרויקט של גת לדיון כאן, לדיון. שנייה, שנייה, אם אנחנו כבר מעלים את זה וזה ייכנס לפרוטוקול, אז אני ביקשתי אחרי ישיבה, ישבתי עליה בלילה והתקשרתי בבוקר ש - , לבקש שנכניס שתהיה המלצה לעשות איזה שהוא שלט עם התיעוד של ה - , עם התיעוד האדריכלי ההיסטורי האנושי של המקום הזה, במקום מרכזי. אז אמרו לי - טוב, כבר גמרנו, לא אישרנו את זה בישיבה, אז עכשיו נכניס את זה לפרוטוקול בדיעבד.

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס את זה, הבעיה שצריך לזה המחוזית, למה דנה, המחוזית דנה,

ציפי רון:

אנחנו יכולים להכניס את זה,

יוחנן וייצמן:

המחוזית דנה ביום רביעי, המחוזית דנה בזה, ב - ,

איציק שוויקי:

מאוחר.

ציפי רון:

ולהבהיר את זה, אני כתבתי את זה, בצורה מסודרת.

שרון דינור:

אפשר לשלוח להם, אבל רק אני אגיד שאני,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים להריץ תוכנית, אז יש הם יודעים לעבוד (לא ברור).

שרון דינור:

איפה שאין הבניין, הלך.

יוחנן וייצמן:

זה התחדשות עירונית, זה לא (לא ברור).

ציפי רון:

אני שלחתי לך את זה גם כן, שרון, שלחתי את זה.

יערה שאלתיאל:

יש את המבנים,

איציק שוויקי:

הוא יהיה בדיון?

יערה שאלתיאל:

של הבית ספר, המבנים שכן משאירים, לא,

ציפי רון:

האזור של הבית ספר, באזור,

אורית לנדסברג:

הם לא משאירים כלום.

ציפי רון:

באזור של הבית ספר,

אורית לנדסברג:

המלצה של מי זה?

איציק שוויקי:

הבעיה היא לא,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר.

אורית לנדסברג:

מהנדס העיר?

איציק שוויקי:

הבעיה היא לא שלא משאירים כלום,

יערה שאלתיאל:

מהנדס העיר יכול לקבוע,

איציק שוויקי:

הבעיה של המדיניות לגובה, היא לא כל,

יוחנן וייצמן:

זה מגיע, אבל בסוף הוועדה מחוזית מחליטה.

איציק שוויקי:

זה לא מתאים, לא מתאים,

יערה שאלתיאל:

זה לא,

שרון דינור:

תקשיבי זה, א', התוכנית שהוא עשה,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

הורסים את ירושלים,

שרון דינור:

הוא עשה את התיאום הזה מול היזם, וכנראה שגם המחוז, למחוז אין סנטימנט,

איציק שוויקי:

תשמע, אני חושב,

שרון דינור:

אין בכלל, אז, כאילו את יודעת אם מהנדס העיר משהו שהוא בקו אחד,

איציק שוויקי:

הבעיה היא פה פה פה פה הבעיה פה, פה,

יערה שאלתיאל:

לא,

איציק שוויקי:

פה הבעיה.

יערה שאלתיאל:

את צודקת בגדול, אבל.

איציק שוויקי:

פה הבעיה,

אורית לנדסברג:

אני התחלתי לעשות את השלב, לא נכנסתי כל הזמן, אבל כל פעם,

דובר לא מזוהה:

זהו, גם ניסיתי שמה, בוא נראה אני אעשה הכול.

שרון דינור:

ככה כל פעם,

דובר לא מזוהה:

אני אפעיל את כל הכול.

אורית לנדסברג:

(לא ברור) תראו לי פרויקטים בשטח הזה, בניינים לשימור באירופה וזה,

שרון דינור:

אז אני,

אורית לנדסברג:

ואתה רואה דברים שאתה אומר - אבל זה,

שרון דינור:

אז את יודעת משהו?

אורית לנדסברג:

למה פה אי-אפשר לעשות ככה?

שרון דינור:

אני חייב להגיד לך,

איציק שוויקי:

למה? כי,

שרון דינור:

שישבתי עם אמי ומהנדס העיר וכל החבר'ה בישיבה. אני אומרת את זה עד שהמסך הזה, ואמי אמר
הערכיות של המבנים האלה היא נמצאת רק בצמחייה, שזה נכון לדעתי ש - 50 אחוז מהערכיות היא
באמת בצמחייה. המבנים האלה לא שווים כלום. אז אמרתי לו.

אורית לנדסברג:

איזה?

שרון דינור:

אני מצטערת, אני מצטערת, אמי, אבל אתה טועה, וזה גם אומר את זה, את יודעת שנים אני שומעת
אותו, אומרת לו - אתה טועה, אתה יודע מה עושים עם הדברים האלה באירופה?

יוחנן וייצמן:

בתל - אביב הלכו,

שרון דינור:

בתל - אביב,

יוחנן וייצמן:

מה את הולכת לאירופה?

שרון דינור:

אמרתי לו, עזוב את זה, תלך לתל - אביב, יש שם שיכונים שחוגגים,

ציפי רון:

הייתי ביום עיון, אני הייתי ביום עיון של עיריית תל אביב יזמה ואיקומוס וכולם, מאה שנה לתוכנית
גדס בתל אביב,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ואחד הנושאים המרכזיים ביותר היו השיכונים האלה שמשמרים אותם עם הבתים, עם הגינות
הפנימיות ועם כל המבנה.

אורית לנדסברג:

ואפשר לעשות בפנים,

ציפי רון:

אני לא מבינה,

אורית לנדסברג:

מה שרוצים, זה הופך להיות חזית בניין,

ציפי רון:

איך אנחנו מזלזלים בזה כל כך. עכשיו אני רוצה רק להקריא,

איציק שוויקי:

כי עושים פה כסף.

ציפי רון:

את מה שביקשתי להוסיף, להוסיף ל - ,

לורה ורטון:

זה נורא, פשוט נורא.

ציפי רון:

להוסיף להחלטה שלנו בעיה גת. אני שלחתי את זה במייל לוייצמן ול - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אמרנו את זה,

ציפי רון:

לא, אני רוצה להקריא את זה שזה יהיה בפרוטוקול ושזה יהיה, יוכנס. אם אנחנו נאשר את זה שזה יהיה מסודר, אז אני כתבתי. אני מציעה להכניס, למצוא דרך להוסיף את ההנחיה הזאת וזה במקום מרכזי בשכונה יוצב שלט שבו ייכתב סיפור השכונה, התכנון הייחודי, חשיבות ההקפדה על איכות הסביבה והמרחב הציבורי מקף, גינון, ערוגות הירק, וערוגות, וערוגות החקלאיות לצורכי דיירי המתחם ושמות אנשי הרוח, המדע והממשל תושבי השכונה, והוספתי כמה שמות לרשימה של האנשים, הידוענים והמשפיענים והחשובים שגרו בשכונה. הוספתי את, את שלו ואת יצחק שלו, אביו של, כתבתי בטעות כאן.

לורה ורטון:

מאיר.

ציפי רון:

אביו של הסופר מאיר שלו, מחנך, משורר וטייל, ואת יצחק אייזנשטיין, מוביל חקר הפרפרים בארץ ומחבר ספר היסוד הראשון בתחום. זאת אומרת, אלה דברים שביקשתי, שביקשתי. הבקשה שלי שאנחנו נכניס להמלצות שלנו או לבקשות שיוצב השלט.

אורית לנדסברג:

אני חושבת שאם היה נשאר,

לורה ורטון:

משהו,

אורית לנדסברג:

משהו זה על זה ויש לזה רלוונטיות. אם לא, זו הודעת אבל, זה פשוט מודעת אבל.

שרון דינור:

אני גם, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר,

שרון דינור:

אני לא אוהבת,

אורית לנדסברג:

על משהו שהיה ואיננו,

יערה שאלתיאל:

משהו, הויכוח,

אורית לנדסברג:

אם נשאר משהו, אז יש רלוונטיות.

יערה שאלתיאל:

או העמדה של המבנים,

אורית לנדסברג:

זה ממש מודעת אבל.

יערה שאלתיאל:

זה נכון שהמבנים נורא פשוטים, אבל יש עניין גדול מאוד ב - , כאילו בתכנון האורבאני של השכונה הזאתי. גם,

אורית לנדסברג:

נכון.

יערה שאלתיאל:

עכשיו אפילו על זה לא שומרים. לא שומרים על כלום.

אורית לנדסברג:

כלום אני מבינה.

ציפי רון:

אז זה, לאותו שלט,

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים, חברים דקה, דקה תנו לי דקה. אתם יכולים לעשות שני דברים, אחד להעלות מחר בזום לא צריך לדיון של הוועדה המחוזית ולדבר, הם יתנו לכם לדבר. זה מקובל שם. עכשיו לא צריך כל הזמן, אם אני מבין של שעה וחצי הראשונה מתוכננת להיות דיון בעלויות. אתם זוכרים את הדיון המתוח שהיה לנו שמה בזה. אחרי שעה וחצי, ככל שיחליטו להתגבר על הבעלויות, אני מניח שכן, כי החליפו יועצת המשפטית, והיועצת המשפטית שהולכת להיות מחר היא זאת שהעמידה אותם בתנאי הסף.

אורית לנדסברג:

מי היועצת המשפטית?

יוחנן וייצמן:

שרית,

אורית לנדסברג:

לא שרית, שרשית הייתה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא שרית הזאתי, שרית בן הרוש,

איציק שוויקי:

תגיד לי מה קורה עם,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, אז לכן אם אתם רוצים אני אשלח לכם גם קישור לזום. תבקשו כמה דקות לדבר. תגידו אני,

יערה שאלתיאל:

באיזה שעה זה אמור להיות?

יוחנן וייצמן:

אני גם את זה יגיד לכם, רגע.

אורית לנדסברג:

בסדר.

ציפי רון:

אני מבקשת רק להוסיף לעניין שאם וכאשר אנחנו ממליצים להדגיש שלט, בשלט תוצג התוכנית של השכונה המקורית, הבניינים שהיו בשטחים הפתוחים. זאת אומרת את התכנון הפיזי של השכונה, ואולי גם כמה תמונות מהבניינים שהיו בשכונה.

יערה שאלתיאל:

משהו מהצמחייה נשאר? משהו מהזה,

שרון דינור:

לא, הצמחייה כן נתנו דגש על זה,

איציק שוויקי:

היה פה איזה משהו.

יוחנן וייצמן:

שלוש, חברים.

יערה שאלתיאל:

הם כן זה?

שרון דינור:

כן,

יערה שאלתיאל:

אז אולי, אולי אפשר להצמיד משהו כזה למשהו.

ציפי רון:

יחפרו שמה את הכול, לפי התוכניות חניונים והכול הרבה לא יישאר שם,

יערה שאלתיאל:

לא יישאר כלום.

יוחנן וייצמן:

אז הנושא.

ציפי רון:

זה בגדר מס שפתיים.

יערה שאלתיאל:

לא, אני, אני, אני מסכימה איתך. אם נשאר משהו שאפשר אליו להצמיד, אז סבבה.

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

אבל אם לא נשאר כלו.

ציפי רון:

אבל הם מתכננים בית ספר במקום.

יערה שאלתיאל:

זה ממש כואב.

ציפי רון:

וגן ציבורי מרכזי במקום.

יערה שאלתיאל:

אחר לגמרי,

שרון דינור:

אני אגיד לכם בהקשר של השימור.

ציפי רון:

זה לא משנה, עדיף בעיניי לתת את זה, כולל את המבנה, כולל את מפת השכונה שהייתה, את תרשים השכונה שהייתה,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

ואדריכל שבנה אותה, וכל הדברים האלה,

לורה ורטון:

אני ממלאת מקום של יוסי.

ציפי רון:

כל הדברים האלה נראים לי נכון.

לורה ורטון:

אבל מחר אני אהיה לא,

שרון דינור:

מה יש מחר?

לורה ורטון:

לא זמינה. מה? אני,

יוחנן וייצמן:

שמירת הסדר יום מחר בשעה שלוש, דיון מקדמי בארבע וחצי.

ציפי רון:

מחר, (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

נראה לך משהו ישים עלינו כאילו?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

מי יהיה במקום שירה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

שרון דינור:

מה? מה קרה? עוד לא התחלנו להתחמם,

יערה שאלתיאל:

ועוד היה רגוע פה בכלל, לא היה לו אפילו סיבה להתחמם.

שרון דינור:

תגידו רגע, יש לי שאלה, יש לי שאלה, ויצמן, יש לנו בסך הכול שלושה תיקים או שהם פשוטים, אוקי אני אסביר לכם. אתם תגידו כי הוא אומר שלוקח, יש שתי אפשרויות אחת לקחת עשר דקות הפסקה, ללכת לשתות קפה ולחזור הכול בסדר, אוקי, בתקווה שזה יחזור. אופציה שנייה שנפתח לכם על אחד המחשבים שלכם או שלנו לשובב לכם.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בזום יש לנו כעת?

שרון דינור:

אני,

דובר לא מזוהה:

זה לא קשור.

שרון דינור:

יש, קבענו זום רק עם זאב ארד ואני אגיד לכם את האמת אני רוצה לקבל את ההמלצה שלכם, כי אז בסוף התיעצתי עם יערה קצת בסוף הדיון הקודם, אתם זוכרים על סמטס,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

שהוא רצה להגביה את הגג. אנחנו רק ננמך את השורות אבן כמו השכנים שלו ונגיע להסכמה איתו על זה,

יוחנן וייצמן:

נגיע להסכמה איתו.

שרון דינור:

אני לא, אין פה איזה דרמה. אז השאלה אם, הוא הסכים לזה גם אז.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת בעצם הוועדה היום היא כולה טכנית.

שרון דינור:

אני חושבת שהיא דיי טכנית, אז אם אתם רוצים לא להתעכב,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז אפשר לעשות את זה יותר בשיטת.

דוברת לא מזוהה:

אני יכול את המסך הקטן.

יערה שאלתיאל:

אין לנו דרמות. אז כן,

שרון דינור:

הנה הוא ישים לנו את המסך הקטן,

אורית לנדסברג:

אני רק רוצה להגיד שעל סמאטס, אני עברתי שם עוד פעם. הסתכלתי על ההגבהה של השכן. זה בפרופורציה, זה דופק את ה - ,

שרון דינור:

את זה, חשבתי שכל הוועדה כבר רוצה לאשר,

אורית לנדסברג:

אני חושבת שזה דופק.

יערה שאלתיאל:

זה דופק?

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

אנחנו לא שינינו את ההמלצה שלנו.

אורית לנדסברג:

עוד שאלה,

איציק שוויקי:

כן,

אורית לנדסברג:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, יש עוד שאלה, הם אומרים שהם לא מממשים את כל האחוזים, ולא נבדק העניין של המימוש עם המבנה הנוסף שיש בחלקה. אז יכול להיות שעם המבנה הנוסף הם כן מממשים את האחוזים, אני לא יודעת להגיד, אבל ברגע שהם לא בדקו את זה, אז אני לא יודעת.

יערה שאלתיאל:

זה נשאר באותה חלקה?

איציק שוויקי:

וייצמן, ראית את המחירים,

יערה שאלתיאל:

יש שכנים,

אורית לנדסברג:

יש עוד בניין בחלקה, שהוא כאילו, לא חלק,

יערה שאלתיאל:

אבל מה שהם אמרו זה שהם פיצלו ביניהם הזכויות.

ציפי רון:

זה לא,

יערה שאלתיאל:

כאילו את היכולת מימוש.

אורית לנדסברג:

זה דבר שאתה מסתכל על, אתה צריך להסתכל ככה,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל סך הכול, סך הכול זה צריך להגיע למספר אחד,

אורית לנדסברג:

השאלה אם,

יערה שאלתיאל:

וזה בסדר, אם הם החליטו ביניהם ששכן אחד יכול לממש 100 מטר מרובע ושכן אחר יכול לממש, סתם אני אומרת, 50 מטר מרובע. אין לי מושג כמה,

אורית לנדסברג:

אבל אפשר לרשום שככל ש - , זה לא מומש אז אנחנו נאשר את זה כאילו כי אין ברירה. אבל אם כבר זה, יחד עם הבניין השכן, יש מיצוי של כל הזכויות בחלקה.

שרון דינור:

אבל אני לא בדקתי זכויות.

אורית לנדסברג:

אבל לכן אפשר לכתוב ככל ש - , ואז הבניין הזה ייכנס.

שרון דינור:

אולי אפשר גם,

ציפי רון:

בבקשה.

שרון דינור:

אפשר גם לכתוב שמימוש הזכויות ייעשה קודם כל במה שכבר אישרנו בתת הקרקע.

אורית לנדסברג:

נכון,

שרון דינור:

ואז,

אורית לנדסברג:

לראות בכלל, כן,

יערה שאלתיאל:

אני, אני, אני דווקא חשבתי בסופו של דבר שזה בסדר גמור. אני לא ראיתי את זה כבעיה.

אורית לנדסברג:

אני הצעתי, וזה מה זה,

איציק שוויקי:

אמרת לו?

שרון דינור:

יש בעיה,

ציפי רון:

ברחוב הזה הייתה הגינה הכי יפה בירושלים.

יערה שאלתיאל:

לפרק ו - ,

ציפי רון:

גינה פרטית הכי יפה בירושלים. הייתי עולה עולה אליה ברגל, כל הזמן, וצמחים.

שרון דינור:

כאילו פותח, כבר עוזבים את הגג כבר, ועוד שתי שורות ואף אחד ואז הפיקוח פה פוטר אותם זוטי דברים בשכונה הכי לשימור, זה פתח להמון דברים שכאילו.

יערה שאלתיאל:

זה נורא מבאס, כי כאילו,

שרון דינור:

את מבינה?

יערה שאלתיאל:

אפשר היה לתת לאנשים דברים, אבל הוא,

שרון דינור:

אני גם לא יכולה לא לאשר את זה, על סמך שאולי, יש משהו.

לורה ורטון:

אנשים, יש משהו.

שרון דינור:

אני אומרת לך שאין, אין היתרים שאני בודקת כמעט שזהים למה שאישרנו, להיתר. והכול נפתר בזוטות כאילו. אפילו בימין משה, בשכונות הכי שמורות שלנו זה, זה הזיה באמת.

יערה שאלתיאל:

כי אין פיקוח שימורי מספיק?

שרון דינור:

לא, אני עכשיו, כי הפיקוח יוצא לשטח. ואני אומרת לכם את זה. דיברתי על זה גם חיים נרגסי, הפיקוח יוצא לשטח עם התובע העירוני, ואומר טוב, היה כתוב מרפסת ויש מרפסת. אז מה זה משנה שהסורגים החליפו אותם עכשיו בגובה של שני מטר. אני לא, כאילו אני אראה לכם תלונות שאני כאילו,

איציק שוויקי:

שרון, שרון,

יערה שאלתיאל:

אבל רגע,

איציק שוויקי:

כשנכנסתי לתפקיד, אני מדבר איתך על הפקחים. כשנכנסתי לתפקיד כל פקח, כל הפקחים. לקחתי אותם לסיור אישית,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

עם אוגדן ועם אופיר מאי, היינו איתם בכל, כל פקח, כל שכונה היסטורית, הוא היה איתנו ולמד את ההיסטוריה,

יערה שאלתיאל:

זהו.

איציק שוויקי:

מה שקורה, הם מחליפים כל יומיים.

שרון דינור:

א', אתה צודק,

אורית לנדסברג:

אבל דבר כזה.

איציק שוויקי:

ואז הם לא יודעים. הדור הצעיר לא יודע,

אורית לנדסברג:

אבל אחד הדברים שכן הרגולציה באה ועשתה, וצריך להיות מודעים לזה. זה מדיניות אכיפה. מדיניות אכיפה צריכה להיות,

איציק שוויקי:

פקח לא יודע מה זה שימור והוא לא יודע מה זה,

אורית לנדסברג:

לא, אבל לא,

איציק שוויקי:

אז אין, לא יעזור לך שום דבר.

יערה שאלתיאל:

תגיד לו זה שולי,

אורית לנדסברג:

אכיפה.

איציק שוויקי:

זה לא יעזור לך.

אורית לנדסברג:

לא מאפשרת לו. אז אתה לא יודע איך זה עובד. אני עבדתי ברגולציה ואני יודעת קצת יותר,

איציק שוויקי:

מחליפים דברים,

אורית לנדסברג:

אני חושבת. אז אני אומר לך.

איציק שוויקי:

אמר לי אופיר מאי,

אורית לנדסברג:

זה לא עובד כך, זה לא עובד כך.

לורה ורטון:

איך זה עובד?

אורית לנדסברג:

יש יעוץ משפטי שבונה יחד עם מנהל מחלקה מדיניות אכיפה, אי אפשר להוציא על דבר של שימור זוטא דברים. אי אפשר להוציא את הדבר הזה. הוא מחויב לפי מדיניות אכיפה לפתוח תיק. זו המדיניות אכיפה, שאם נעשית עם התובע ועם היועץ המשפטי והם לא יכולים, הם פשוט לא יכולים.

איציק שוויקי:

את פשוט אומרת שזה,

אורית לנדסברג:

נקודה.

איציק שוויקי:

מה שאת אומרת זה, זה אוטופיה, כי כל יומיים מחליפים מישהו אחר, הוא לא מכיר את,

אורית לנדסברג:

המדיניות.

איציק שוויקי:

כי העירייה משלמת לפקח גרוש וחצי, הוא לא רוצה לעבוד. פשוט לא רוצה, זה לא מעניין אותו, כי הוא לא לומד את זה. ואני אומר לך אם את לא לומדת,

אורית לנדסברג:

זה הכלי,

איציק שוויקי:

נכון, או לא נכון?

אורית לנדסברג:

שאנחנו,

יערה שאלתיאל:

אנחנו, אנחנו יכולים לבקש מפה, סיור עם המפקחים,

איציק שוויקי:

בטח שיכולים, אבל זה רק עם, עם מהנדס העיר שיחליט.

אורית לנדסברג:

אבל הם,

יערה שאלתיאל:

אתה יכול להגדיר שזה,

איציק שוויקי:

תתאמי עם אבי.

שרון דינור:

אני לא חושבת ואמרתי את זה ל - , איך קוראים לו? חיים נרגסי כמה פעמים,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

עכשיו לי פגישה איתו על זה עם ה - ,

איציק שוויקי:

מעניין אותו שימור,

לורה ורטון:

אני גם יש לי פגישה,

שרון דינור:

לא, כי באמת, אני אומרת להם,

יערה שאלתיאל:

בערים היסטוריות אפשר,

שרון דינור:

לשנות את אחת השכונות הכי, בוא נגיד,

יערה שאלתיאל:

שימור ישראל מקרה סוציאלי.

שרון דינור:

וואלה אני מסכימה,

יערה שאלתיאל:

אני מבינה משלמים גרושים ואף אחד לא רוצה לבוא לעבוד, והם זזים כל יומיים.

שרון דינור:

זהו, אז כאילו,

איציק שוויקי:

נכון, ואז זה לא מעניין אותם.

יוחנן וייצמן:

זה הבעיה פה.

אורית לנדסברג:

איפה מנהל מחלקה?

יערה שאלתיאל:

אבל זה עוד מי שנמצא מעליהם, צריך,

שרון דינור:

שפיקוח,

ציפי רון:

אני הבאתי דוגמא,

שרון דינור:

צריך לדעתי כאילו,

ציפי רון:

לשימור, שראיתי מה קרה להם אחרי האישורים שלנו, ושאלו קשר בין הדברים,

לורה ורטון:

שהיא מה?

ציפי רון:

ביקשו שנצא לעשות סיור, ולראות את המספר בניינים, עברתי את הצילומים שלהם ושרון אמרה לי, (לא ברור).

איציק שוויקי:

אני לא יודע מה קרה,

יערה שאלתיאל:

לא, אז יכול להיות, שמי שמנהל את הפקחים,

איציק שוויקי:

שרון, היה שם לשימור,

שרון דינור:

נתתי לטובת החדשה, לא יכול להיות,

ציפי רון:

הבקשה,

שרון דינור:

ההוראות לסדר את הדבר הזה. כי אחרת אין לי שום,

יערה שאלתיאל:

מה שזה גורר, זה גורר לזה שהעולם,

שרון דינור:

בזוטה,

יערה שאלתיאל:

יותר ממה שצריך,

שרון דינור:

והפרטים זה מה שהם עושים,

יערה שאלתיאל:

לא, לא,

שרון דינור:

כן, הסגנונות,

יערה שאלתיאל:

לא, לא, זה מעצבן את כולם. כי זה גם לא נכון להגיד לו,

שרון דינור:

לא יכול להיות שזה הגיוני,

יערה שאלתיאל:

בעיר מותר לחיות. מותר בגבול מסוים, באיזונים מסוימים. כן, אפשר לעשות את זה. לפעמים חייבים לעשות שינויים.

שרון דינור:

תגידי לה, תגידי לה.

איציק שוויקי:

לא אמרנו, השימור זה לא, אם אין שימור, אין פיקוח,

שרון דינור:

לא, הוא דיבר על זה,

איציק שוויקי:

אין פיקוח, זה העניין.

יערה שאלתיאל:

נכון,

שרון דינור:

באמת אני,

איציק שוויקי:

לא צריך לשמר את אפתח את השטח.

שרון דינור:

עשינו איזה מצגת.

יערה שאלתיאל:

בדיוק, רק העניין הוא,

שרון דינור:

פולינה זה הבחורה אצלי, שהיא, אחראית היא עושה את הטופס 4, אז זה כאילו, תמיד זה נבנה לא לפי הטופס 4, ואז אנחנו עושים את ה - , עכשיו יש בן אדם. הבניין שימור עם תוספות דירה, דירה,

אורית לנדסברג:

מצא את ההבדלים,

שרון דינור:

נראה מושלם, הבניין נראה מושלם, אבל הוא כבר יודע שהוא הולך לעשות עבירת בנייה. איך אני יודעת? הוא אפילו לא מחביא את זה, הוא מבקש טופס 4 שההכנה למרפסות שלא אושרו לו פה. לא בגלל שהם אגב גרועות או לא יאשרו לו את המרפסות בגלל ש - , הקווי בניין לא מאפשרים וזה אבל הוא עשה את כל הבניין 360 מעלות כלונסאות שם, כאילו,

יערה שאלתיאל:

הכול יוצא ככה,

שרון דינור:

שיוצאות מתוך הזה, רק מחכים שייתנו טופס 4 בום, עושה על הכול, אבל תגיד כמה,

יוחנן וייצמן:

אני גרתי בכזה בניין.

שרון דינור:

כמה מפגרים אתה חושב שאנחנו? שאי אפשר לתת טופס 4 על הדבר הזה, אני לא יכולה לתת טופס 4 לבניין שיוצא ממנו מכל, מכל הזה, צלעות כאילו זה מוזר, זה לא. לפחות היית עושה את זה אחרי טופס 4, אבל מה אתה מבקש את הטופס 4 עם דבר הזה?

לורה ורטון:

יש, יש פקחים מטעם השימור? זאת אומרת,

שרון דינור:

על זה דיברתי, יש לנו אחת שהיא יוצאת אבל בסוף. עכשיו בסוף,

יערה שאלתיאל:

זה כבר לא עוזר.

שרון דינור:

זה כבר לא, עכשיו בשלב הבנייה הם אמורים לתת לי דיווחים של אדריכלי שימור, אדריכלי שימור בכלל לא יודעים שהתחילו את הבנייה. זאת אומרת, הם בעצמם מודיעים להם בסוף הבנייה. אז איזה פיקוח יש על זה? זה אין לי כוח אדם לזה, אין לי שום זה. עכשיו יש לי את ראובן שהוא באמת מדהים,

אורית לנדסברג:

אבל שאלה,

שרון דינור:

שהוא משמר שהוא בן אדם שיועד כאילו, את מכירה את ראובן, בירגר כן, הוא באמת, אבל אני שולחת אותו. הוא בן אדם אחד,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

על עיר, אני שולחת אותו לפרויקטים הגדולים לעץ חיים, להלני המלכה זה, הקטנים אני לא שולחת אותו.

אורית לנדסברג:

ויש לי שאלה,

יפעת קמרי:

ומה הוא עושה? יש לו? זאת אומרת, הוא יוכל לעצור משהו? מה? מה הוא עושה? נגיד הוא,

שרון דינור:

בשלב הבנייה, הוא אומר להם - חבר'ה, פה עשיתם פה ופה אתם צריכים לעשות ככה. אבל הוא נמצא שם, הוא מבקר כל שבוע בכל האתרים.

אורית לנדסברג:

בתל - אביב את יודעת כמה יש? על רבע עיר?

יערה שאלתיאל:

אז בדיוק,

אורית לנדסברג:

גודל,

יערה שאלתיאל:

זה בדיוק מה שצריך.

ציפי רון:

אני זוכרת מקרה של בניין במושבה הגרמנית, בבניין המושבה הגרמנית שהוסיפו,

אורית לנדסברג:

זה חלק מהעבודה שלהם.

ציפי רון:

ועבר את הוועדה.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה,

אורית לנדסברג:

יש לי עוד שאלה,

ציפי רון:

אנשים היו הכי מפורסמים בעיר,

אורית לנדסברג:

עוד שאלה,

ציפי רון:

ויום אחד הטרקטור, אחרי שהיה פיגוע,

אורית לנדסברג:

אני הייתי תובעת את האדריכלי שימור,

ציפי רון:

ועשה רוורס על הקיר, על הקיר ההיסטורי הטרקטור רוורס.

יערה שאלתיאל:

אני חושבת צריך להקים מנגנון, כאילו,

אורית לנדסברג:

אין מה לעשות,

יערה שאלתיאל:

זה עיר היסטורית,

אורית לנדסברג:

למה?

יערה שאלתיאל:

עם כל כך הרבה,

אורית לנדסברג:

אדריכלי השימור. אוקי.

יערה שאלתיאל:
איכויות, אי-אפשר,

אורית לנדסברג:
הולכת ותובעת אותם.

שרון דינור:
אני, אני לא הולכת ותובעת אף אחד. מה אני תובעת? אני כולה המחלקה לשימור.

מורן בן זיו:
רפאל,

שרון דינור:
מה? לתבוע אותם? הם יגידו - אנחנו לא ידענו, מה? מה זה קשור אליהם? איפה זה, איפה יהיה לי הצלחה?

אורית לנדסברג:
רגע ובבנייה רגילה, אתה לא אמור לפקח על בנייה? לדעת מתי היא מתחילה. מתי היא מסתיימת?

יערה שאלתיאל:
רגע,

שרון דינור:
כן,

יערה שאלתיאל:
אבל לכל הפרויקטים האלה,

אורית לנדסברג:
ברור שכאן,

יערה שאלתיאל:
יש מנהל.

שרון דינור:

הם לא אדריכלי שימור, אדריכלים שמה,

יערה שאלתיאל:

רגע, יש, יש לכל הפרויקטים האלה, יש מנהלי פרויקט,

שרון דינור:

יש להם מנהלי פרויקט,

יערה שאלתיאל:

ויש 13 ויש להם אחריות על ה - ,

שרון דינור:

ברור, אני כעיקרון (לא ברור) הנסיך הקטן, את יכולה לבקש שהשמש תזרח בבוקר. אם אתה חושב שהיא תזרח בשעה אחרת זה פחות טוב. כאילו זה, אני יכולה לבוא ולהגיד הייתם לא, לא בסדר. ואז באים אליי ואומרים לי תגידי, יש 50 יחידות בירושלים שמחכות להתאשר, את על המרפסת הזאתי עכשיו הולכת על הראש שלך כאילו? ראש העיר מחר מתקשר אליך - תגידי, את רצינית על זה? את מעכבת לי את זה? מה? איפה?

ציפי רון:

איפה אנחנו?

איציק שוויקי:

(לא ברור) יוסף, זה הסיפור.

שרון דינור:

לא, הוא לא מתקשר אליי.

יערה שאלתיאל:

לא, לא, אני מבינה, אני מבינה את העיקרון. אני פשוט אני אגיד לך.

איציק שוויקי:

אדריכלים כן,

יערה שאלתיאל:

אני אגיד לך, אני יכולה להגיד לך מאצלנו כאילו דברים שלנו אנחנו הבנו שהדרך היחידה להתקדם היא להגיע כמה שיותר מוקדם.

איציק שוויקי:

יללה, מה עכשיו?

יערה שאלתיאל:

בתוך התהליכים האלה, כדי להיות בטוחים.

שרון דינור:

כן, למטה,

עו"ד דני ליבמן:

למה לגעת בו?

איציק שוויקי:

כן, אבל יש לנו, אתה יודע או שאתה לא יודע?

שרון דינור:

הוא תיכף יבוא להסביר, מה שחשוב לי להגיד לכם, אנחנו נמצאים ב - , אתם יודעים בשכונת שערי חסד שמה, ויש לנו פה מה שמאוד מיוחד בסיפור שכאן שיש בית כנסת שמבקש הרחבה, אבל הוא מונומנט, הוא ברשימת המונומנטים. אתם יודעים, אין לנו המון מבנים ברשימת המונומנטים והוא מסומן כמונומנט, בגלל השימוש הציבורי שלו בתוך השכונה. אנחנו בדרך כלל במונומנטים, לא מאשרים תוספות, כי אנחנו רוצים להשאיר אותם במתכונתם המקורית פה, אנחנו השארנו תוספות והיה חשוב לי להוסיף את הסעיף הראשון שעל אף היותו בית הכנסת, שאריות בית הכנסת מונומנט בתוכנית המונומנטים (לא ברור) 20097, זה גם בגלל הצורך והוא בית כנסת שהוא מתפקד כבית כנסת, זה לא שהוא הולך עכשיו להיות עוד וילות או,

אורית לנדסברג:

מלון,

איציק שוויקי:

מלון.

שרון דינור:

משהו או מלון, כן, וגם הוא כבר עבר תוספות. כלומר בעבר שהן גם היסטוריות, אבל היה לו תוספת על תוספת, וגם אמרנו לא הורסים אותו חס וחלילה. כן מוסיפים לו הרחבה ואנחנו עשינו תיאום איתם, והם שומרים את כל הקומות לשימור. היה לנו כן, תיכף נראה. הערה אחת שבאמת לדיון שלכם, כי אני חושבת שכל השאר ממש דברים פשוטים, שיש שם קיר שהוא קיר ממלחמת השחרור שנועד להגן על באי בית הכנסת והתלבטנו, כי עכשיו כשעושים שיפוץ, האם אנחנו מסירים את הקיר?

אורית לנדסברג:

הבטון הזה ש - ,

שרון דינור:

הבטון הזה,

יוחנן וייצמן:

הבטון הזה, כן,

שרון דינור:

תיכף אנחנו נראה אותו.

אורית לנדסברג:

גם בששת הימים עשו אותו,

ציפי רון:

כבר המון בבוכרים, אנחנו ביקשנו לשמר את זה.

שרון דינור:

אני, אז רגע,

לורה ורטון:

זה סעיף ד', כן?

איציק שוויקי:

להוריד אותו.

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

מי יוריד אותו?

שרון דינור:

זה זה?

איציק שוויקי:

(לא ברור) מה קרה לך? לפני הרבה שנים,

לורה ורטון:

סעיף ד',

ציפי רון:

לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

מזמן ירד.

לורה ורטון:

להימנע מהריסה,

איציק שוויקי:

מי הוריד אותו? העירייה.

ציפי רון:

מה אתה אומר?

איציק שוויקי:

העירייה הורידה אותו.

שרון דינור:

רגע, שנייה אני לא רואה,

לורה ורטון:

סעיף ד',

שרון דינור:

אני לא רואה, אני לא רואה, אני אפתח רגע,

איציק שוויקי:

מזמן,

שרון דינור:

התיק תיעוד. אז מה שרציתי להגיד זה שהתייעצתי. אמרתי אני לא בטוחה, כי ככה הוא מסתיר את הכניסה לבית כנסת. כן, זה לא שזה זה. אז התלבטתי מה לעשות עם זה. ואז אפילו התקשרתי ל - , הנה רגע, אני אסובב את זה.

איציק שוויקי:

וזה היה מלחמת ששת הימים.

שרון דינור:

הנה, אתם רואים את הקיר? פה הקיר הזה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו לא רואים,

לורה ורטון:

לא רואים,

שרון דינור:

סליחה. וכל הסיפור הזה בסוף אני לא מראה לכם. פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז הקיר הזה הוא, כן כמובן היה צריך לשים, אם שומרים עליו צריך לשים עליו שלט, להסביר מה זה. אני התקשרתי לחבר שאני מעריכה שהוא היסטוריון ודוקטור, גיאוגרף היסטורי. קוראים לזה מיד בן צבי, אלדד ברין אולי אתם מכירים אותו.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

ושאלתי אותו, מה? מה לדעתו, סתם עניין אותי. אז הוא אמר - תקשיבי, זה חשוב, וקבוצות עוברות, ואנחנו עושים פה הדרכות וזה. השארתי את זה, כאילו כתבנו, כתבנו.

יוחנן וייצמן:

מה הם רוצים?

לורה ורטון:

נכון להימנע.

שרון דינור:

נכון, מה הם הורסים אותו. נכון להימנע מריצה את הקיר, כתבנו, לא, אני לא. כאילו, בואו נדון על זה בסדר הזה, וכל השאר כאילו רציתי להראות לכם. אולי הם יראו לכם. אנחנו חושבים שהחזיתות עוד לא מאה אחוז מדויקות, אבל אנחנו בתב"ע, ואולי זה קצת מוקדם מדי.

איציק שוויקי:

הם בונים קומה מעל?

שרון דינור:

הם, אני אראה לכם עכשיו את ה - ,

אורית לנדסברג:

יש חזית אחת שהדרומית שהיא ממש הוסיפו עליה כל כך, שפשוט מגרדים את כל התוספות ומוסיפים עוד בלוק חדש.

איציק שוויקי:

אפשר לראות את זה?

אורית לנדסברג:

אבל כל שלושת הזה, הם שומרים רק,

איציק שוויקי:

רחוב רמב"ן, אפשר לראות שהוסיפו ולא רואים אפילו סימן שהוסיפו. ברמב"ן בבית כנסת.

שרון דינור:

רגע, בוא נראה את ה - ,

איציק שוויקי:

רמב"ן, בית, בית נמצא שם בצומת, בין אבן עזרא, ורמב"ן, יש, יש בית כנסת,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

בטח, הם יציגו עכשיו,

איציק שוויקי:

הוסיפו, הוסיפו אגף, את לא רואה אפילו אותו אבן,

אורית לנדסברג:

רגע, מה מתוך זה?

איציק שוויקי:

אחד לאחד,

שרון דינור:

רגע, זה הבניין המקורי, אוקי, הם מרחיבים לכאן לאזור החצר הזאתי.

יוחנן וייצמן:

לחצר הזאתי.

שרון דינור:

אתם רואים שהגדר היא לא,

איציק שוויקי:

רגע, עם החלונות והורסים את החלונות?

שרון דינור:

הם,

ציפי רון:

גדר ברוח התקופה,

שרון דינור:

בוא נראה רגע,

ציפי רון:

ברוח התקופה.

יערה שאלתיאל:

לא, הגדר היא,

אורית לנדסברג:

למה? למה הם מעתיקים את הגדרות המכוערים האלה לגג?

שרון דינור:

אני לא יודעת.

יערה שאלתיאל:

זה ממש, ממש הזדמנות נפלאה להיפרד מהדבר הזה.

אורית לנדסברג:

לא הבנתי את זה,

לורה ורטון:

זה מה שהם מציעים?

שרון דינור:

אני אגיד שזה זה.

אורית לנדסברג:

ככה זה רוח,

יערה שאלתיאל:

משנות ה-80, 90,

ציפי רון:

אזור בני ביתך כלשהו.

יערה שאלתיאל:

מיותר לחלוטין.

ציפי רון:

באלעד,

יערה שאלתיאל:

לא תואם כלום למבנה.

אורית לנדסברג:

מה?

יערה שאלתיאל:

הגדרות האלה.

אורית לנדסברג:

הגדר ההיקפית היא איומה, הגדר,

ציפי רון:

זאת אופנה, זאת אופנה,

אורית לנדסברג:

את מתכות למעלה,

יערה שאלתיאל:

זה עבר מן העולם,

ציפי רון:

זה אזור וילות,

יערה שאלתיאל:

זה לא רלוונטי.

ציפי רון:

זה אזור וילות כזה.

יוחנן וייצמן:

של האמריקאים, כל הדירות שם,

יערה שאלתיאל:

אין שום קשר,

איציק שוויקי:

הם דירות כבר של עשירים,

אורית לנדסברג:

באגף החדש והזה ממש לא. פשוט לא טוב.

שרון דינור:

טוב, בואו נדבר איתם ונשמע מה הם אומרים.

אורית לנדסברג:

אני כן הייתי משאירה את הזה, אבל זה כי זה חלק מהזיכרון שלי גם,

שרון דינור:

מה זה את הזה?

אורית לנדסברג:

להשאיר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אורית לנדסברג:

ששת הימים וזה אני ממש זוכרת.

יערה שאלתיאל:

אני יכולה להגיד לכם אנחנו בחומות, אנחנו שימרנו את כל החורים של הלגיון של ה - ,

ציפי רון:

זה קיר,

אורית לנדסברג:

אבל היה לנו,

יערה שאלתיאל:

קירות בתוך הזה,

אורית לנדסברג:

זה היה,

ציפי רון:

זה חלק מהסיפור, היה פעם את זה,

שרון דינור:

ליד הבניין 13, השאירו אותם.

איציק שוויקי:

אני זוכר שבבית שלנו,

ציפי רון:

(לא ברור) היסטוריה, אם לא הייתי דורשת.

שרון דינור:

אנחנו ממש מתנצלים. יש לנו פה כשל טכני וזה אומר שהמסך הוא,

ציפי רון:

גם על בניין סרגיי יש אותו שמה.

יוחנן וייצמן:

אמיר, בוא שלום.

שרון דינור:

אמיר, אני, אתה תצטרך לעשות את מה שאני עושה לשבת, אתה מציג?

יוחנן וייצמן:

תשב אולי,

אמיר פרבר:

להציג.

שרון דינור:

אז בואי תשבי, איך קוראים לך?

הודיה מזרחי:

הודיה,

שרון דינור:

הודיה, בואי תשבי איפה שאני, כי המסך הוא מכוון אליהם ופתחתי את המצגת שלכם.

יערה שאלתיאל:

אבל תביאו כיסא.

יוחנן וייצמן:

לא, הכול בסדר.

איציק שוויקי:

זה היה איפה ששת הימים,

יערה שאלתיאל:

לא, לא חסר כיסאות.

שרון דינור:

אני אשב.

יערה שאלתיאל:

כיסאות יש פה.

איציק שוויקי:

כל הבית ספר, ואבא שלי.

הודיה מזרחי:

שלום לכולם, אני רוצה להציג את פרויקט תב"ע לבית כנסת הגר"א, אני רוצה להציג את פרויקט תמא לבית כנסת הגר"א. זה בית כנסת,

שרון דינור:

יכול להיות שפתחתי את זה, זה תיק תיעוד. תוכלי לפה. כן. סליחה.

הודיה מזרחי:

אז זה בית כנסת שהוא הוותיק מבין בתי כנסת בארץ, נקרא על שם הגאון מוילנה ממוקם בפינת הרחובות אשדור בר זכאי. המבנה נבנה בשנות ה - 20 של המאה הקודמת כמבנה חד קומתי, ובהמשך נוספה לו עוד קומה. בית כנסת זה היווה והוא עד היום אבן שואבת למלא מתפללים, או שטיבלך ונערכו בו טקסי חופה וקידושין. התפללו בו לאורך השנים רבי שלמה זלמן אוירבך, הרב שלום בדרון ועוד הרבה רבנים גדולים. בשנים האחרונות, עם התרחבות קהילת המתפללים, נוצר צורך ממש גדול להרחיב את בית הכנסת ולתת עוד חלל לתפילה. המבנה, המבנה קיים ובנוי בבנייה איכותית ומוקפדת, והבניה המוצעת מכבדת את העקרונות שמה, ומציעה בינוי איכותי. התוכנית מציעה הרחבה לבינוי הקומות הקיימות עבור הוספת מדרגות ומעלית, והוא נתן פתרון נגישות מלא וכן הוספת חדרי קידושים ולימוד מקומות תפילה ותוספת קומה עבור הגדלת שטחי התפילה. אז הנה הדמיה תוך כדי.

יערה שאלתיאל:

אנחנו יכולים לראות את זה יחסית למצב כיום?

הודיה מזרחי:

כן,

יוחנן וייצמן:

את רואה מה היה שמה החדש.

הודיה מזרחי:

אז הנה, כן כל החלק הזה הוא הישן.

יערה שאלתיאל:

אבל היו שם חלונות מאורכים.

הודיה מזרחי:

שימור,

יערה שאלתיאל:

לא?

הודיה מזרחי:

בחלק הלמעלה,

שרון דינור:

כן,

הודיה מזרחי:

שפה לא צריך שימור,

איציק שוויקי:

היו, האורך היה, הזיזו אותם.

אמיר פרבר:

עם החלק החדש,

הודיה מזרחי:

כן,

אמיר פרבר:

זה,

הודיה מזרחי:

זה המעל,

אורית לנדסברג:

זה הגוש החדש.

ציפי רון:

כן,

הודיה מזרחי:

ומעל להרחיב עוד קומה.

איציק שוויקי:

החלונות האלו לא מתאימות שם לקיר החזית,

אמיר פרבר:

אנחנו ראינו תיק תיעוד,

איציק שוויקי:

אני הייתי חושב שזה היה צריך לשלם את הבניין, ולא לעשות חלונות כאלה.

אמיר פרבר:

תמתין שנייה אחת,

יערה שאלתיאל:

תראי רגע את ה - ,

אמיר פרבר:

תמשיכי שנייה חתך,

יערה שאלתיאל:

צד אחר.

אמיר פרבר:

זה משהו ראשוני,

יערה שאלתיאל:

זה החזית, אוקי,

הודיה מזרחי:

זה המצב הקיים.

אמיר פרבר:

שנייה, אני רוצה רק, רק להזכיר לכם שאנחנו בתב"ע, זה משהו ראשוני לחלוטין, בסדר?

איציק שוויקי:

כן, אבל זה מונומנט. ואנחנו מדברים על מונומנט.

שרון דינור:

אני לא הבנתי אם אתה,

איציק שוויקי:

אנחנו מעירים הערות.

שרון דינור:

שנייה רגע, אתם מציעים בהצעה הזאת, זה היה חזית עם קיר, איפה שהקיר המגן?

אמיר פרבר:

לא, לא,

הודיה מזרחי:

הקיר המגן זה פה,

אמיר פרבר:

קיר המגן שם.

איציק שוויקי:

קיר המגן נשאר. אבל מה שאני רואה בהמשך אני רואה חלונות מהצד הזה, היו צריכים להמשיך את החלונות הקיימים אותם גודל, אותו דבר, שים לב.

יערה שאלתיאל:

תראו את החלונות.

איציק שוויקי:

לא את החלונות החדשים.

לורה ורטון:

אפשר לראות את המצב היום?

איציק שוויקי:

אתה שומע? היית צריך להרחיב,

יערה שאלתיאל:

רק בניין חדש, בניין חדש זה נחמד, אבל אנחנו פה בוועדה לשימור,

לורה ורטון:

אנחנו רוצים לראות את מה שהיה.

יערה שאלתיאל:

אנחנו רוצים לראות את זה יחסית למה שיש היום,

איציק שוויקי:

הבנת? אני רואה את הקיר.

שרון דינור:

אבל אמיר, מה השתנה פה ביחס למה שאנחנו כתבנו קודם?

יערה שאלתיאל:

תראי את התמונה של ה - ,

אמיר פרבר:

כן, אבל בואו,

יערה שאלתיאל:

של המצגת.

אמיר פרבר:

אבל שנייה אחת, לפני שקופצים, בואי, בואי תראי להמלצות רגע.

יערה שאלתיאל:

כן,

אמיר פרבר:

זה אנחנו בתב"ע, בהמלצות בגדול קיבלנו את כל ההמלצות. אין לנו שום, אין לנו שום זה, ואחד מההמלצות זה תיאום עם השימור, רישוי,

איציק שוויקי:

את העיצוב,

יערה שאלתיאל:

לא, הדירה לא (לא ברור).

אמיר פרבר:

אנחנו לא, אנחנו הכול קיבלנו. אין לנו שום התנגדות, שום דבר,

איציק שוויקי:

הכול,

יערה שאלתיאל:

לא, רגע, תחזרי לתמונה הראשית.

איציק שוויקי:

אני רק חושב בתור אדריכל, ההיסטוריה שאת הנכנס, עם הגדר, יש שני חלונות גדולים ולמטה עוד שני חלונות, אתה צריך לעשות את זה בהמשך כאותו דבר ולא לעשות חלון.

אמיר פרבר:

קיבלתי.

איציק שוויקי:

לא, לא לפתוח את החזית.

אמיר פרבר:

קיבלתי.

איציק שוויקי:

החזית האחורית כשאף אחד לא רואה, אז ש - ,

אמיר פרבר:

קיבלתי.

איציק שוויקי:

תבנה חלונות גדולים מצדי,

אמיר פרבר:

קיבלתי, קיבלתי,

איציק שוויקי:

שהאור ייכנס,

אמיר פרבר:

קיבלתי.

איציק שוויקי:

כאילו אף אחד לא רואה את הרחוב.

שרון דינור:

יערה, גם בחדש הם לא עושים חזרה של הגדר על הגג.

איציק שוויקי:

לא, אני לא מדבר על.

יערה שאלתיאל:

לא, בחדש. רגע, רגע, תשאירי את זה, בחדש אם אני מבינה, הורסים את כל הדבר הזה,

אמיר פרבר:

לא הורסים,

יערה שאלתיאל:

ובונים חזית חדישה.

אמיר פרבר:

לא, לא הורסים.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמיר פרבר:

לא הורסים את זה,

יערה שאלתיאל:

לא? כל זה שימור נשאר.

ציפי רון:

מוסיפים מעל.

איציק שוויקי:

מוסיפים.

אמיר פרבר:

אנחנו עושים בצד,

יערה שאלתיאל:

אבל אני רואה חזית אחרת לגמרי.

שרון דינור:

הם מוסיפים אותם, ומסתיר את זה, אבל,

אמיר פרבר:

נכון,

שרון דינור:

מה אתה לא עושה תכנון?

יערה שאלתיאל:

זה יישאר בתוך הבניין כאילו?

איציק שוויקי:

לא, הורסים אותו,

אמיר פרבר:

כן, כן, כן,

יערה שאלתיאל:

הבניין ההוא מגיע לפינה הזאת.

אמיר פרבר:

כן,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

בואי נראה את זה בנספח בינוי.

אמיר פרבר:

כן, חוץ מהמרפסת,

יערה שאלתיאל:

אז,

אמיר פרבר:

חוץ מהמרפסת,

יערה שאלתיאל:

אז אני חושבת שאי-אפשר,

אמיר פרבר:

זה משאירים.

יערה שאלתיאל:

זה מונומנט, זה אנחנו עשינו בניין חדש לחלוטין.

אמיר פרבר:

אי-אפשר מה? אי-אפשר מה?

ציפי רון:

אז איך אתה משאיר את זה?

אמיר פרבר:

את מה? אני משאיר את זה ככה,

יערה שאלתיאל:

איך אתה משאיר את זה ככה? ו - , החזית של הבניין עוברת לפינה הזאת, נו, ופה יש לנו בניין חדש לגמרי.

אמיר פרבר:

איפה הבעיה?

יערה שאלתיאל:

שזה בניין חדש לגמרי,

אמיר פרבר:

רק, רק,

יערה שאלתיאל:

שזה (לא ברור),

אמיר פרבר:

הרסת גג,

אורית לנדסברג:

שלוש חזיתות נשארות,

אמיר פרבר:

משמרים את הכול,

אורית לנדסברג:

אותו דבר, צריך לעשות,

לורה ורטון:

חזיתות,

אורית לנדסברג:

על הגג,

יערה שאלתיאל:

זאת החזית הראשית,

אורית לנדסברג:

זה מהאגף,

יערה שאלתיאל:

זאת הכניסה של הבניין,

לורה ורטון:

שתי חזיתות נשארות אותו דבר, כי את זה הם, הם ממשיכים,

איציק שוויקי:

לא, אבל הם ממשיכים את אותו, אותו,

אמיר פרבר:

חברים אנחנו לא הורסים, אנחנו לא הורסים שום חזית, ולא את הפנים גם, אנחנו משמרים את הכול,

שרון דינור:

שנייה, שנייה,

אורית לנדסברג:

ופה שזה חדש.

אמיר פרבר:

נכון,

יערה שאלתיאל:

אבל מה שאת אומרת זה שיש פה שני מבנים, שביניהם יהיה איזה שהיא חצר, ויראו את החזית הזאת?

שרון דינור:

הנה תראו, אתם רואים שהקיר נשאר בפנים? זה הקיר הזה שנשאר בפנים וזה התוספת אגף. אמיר

פרבר:

בדיוק ככה.

ציפי רון:

שמסתירה אותו.

אמיר פרבר:

משאירים את הכול.

שרון דינור:

היא מסתירה אותו, כן, זה יהיה פנימי, נכון,

אמיר פרבר:

נכון,

יערה שאלתיאל:

אני לא, אני חושבת שזה.

אמיר פרבר:

איפה שה - , להעתיק אותו, בשביל להעתיק את העיצוב.

יערה שאלתיאל:

זה מבנה אחר, אנחנו מקבלים מבנה חזית אחרת לגמרי.

אמיר פרבר:

מה? מה קרה?

יערה שאלתיאל:

מה קרה? זה מונומנט לשימור.

אמיר פרבר:

לא, לא, לא, את קצת זה. הקומה הראשונה, היא ההיסטורית, השנייה היא חדשה יותר. אנחנו לא משנים, אנחנו נותנים כבוד, וריספקט לגבי העיצוב. אנחנו נשב עם שרון אחד לאחד. לא יהיה פה שום דבר שלא יהיה בצורה מושלמת.

חיים כהן:

כן.

שרון דינור:

תראו עכשיו מקומות כמו רוקפלר שהם לשימור בגלל האיכות האדריכלית היוצאת מן הכלל שלהם,

ציפי רון:

יש לנו כזה היה,

שרון דינור:

ופה זה מקום אחר, אז הוא לא, הוא לא יותר יפה ממבנים אחרים. סליחה שאני אמרתי מילה גסה, יפה.

אמיר פרבר:

נכון,

שרון דינור:

מבנים אחרים בשכונה, הוא נבחר לשימור בתוכנית המונומנטים בגלל שהוא בית הכנסת ההיסטורי של השכונה.

אמיר פרבר:

בדיוק ככה.

שרון דינור:

זה הסיבה. אז בגלל זה כאילו הרשינו לעצמנו פה להמליץ טיפה אחרת.

אורית לנדסברג:

שרון, אולי שיש לי את המבנה הקיים, והגוש החדש, אם תהיה לי מגרעת וזה יהיה פנימי עם איזשהו חלון,

שרון דינור:

נכון.

אורית לנדסברג:

לכל האורך שאני אוכל לראות את הקיר הפנימי.

אמיר פרבר:

מקבלים.

איציק שוויקי:

זה כן,

אורית לנדסברג:

אז זה,

שרון דינור:

זה (לא ברור),

אורית לנדסברג:

של גוש חדש, באמת, עם ההצצה למקום הזה.

אמיר פרבר:

אני מקבל.

אורית לנדסברג:

אני אפילו אולי הייתי עושה שם את הכניסה עם משהו שהוא ייתן לי אוויר קצת בקומת קרקע.

יוחנן וייצמן:

השאלה כמה שטחים זה ייקח יגרע מהם.

אורית לנדסברג:

מה?

שרון דינור:

לא, היא לא אומרת, היא לא אמרה לי דבר כזה,

אמיר פרבר:

לא, לא, היא מדברת על העיצוב, לא על ה – לגבוה, זה בסדר, ובשלב ההיתר בנייה, עם שרון אנחנו נעשה את הכול, אין בעיה, אנחנו,

אורית לנדסברג:

וזה כאן נורא חשובה הפרופורציה הזאת של ה - ,

יערה שאלתיאל:

אני חושבת שזה מאוד יעזור, אדריכלית,

אמיר פרבר:

לנו אין שום בעיה, אנחנו,

יערה שאלתיאל:

שיהיה חריץ זכוכית,

אמיר פרבר:

דרך אגב,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

שכל ה - ,

אמיר פרבר:

אנחנו מקבלים הכול,

יערה שאלתיאל:

בקטע,

אורית לנדסברג:

נכון חריץ זכוכית,

יערה שאלתיאל:

שזה הקיר המקורי,

אורית לנדסברג:

בדיוק,

יערה שאלתיאל:

אז על הרחוב הראשי, גם לא להידבק עם אבן לאבן הישנה.

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

וגם, גם יהיה יותר נוח לבנייה וגם יאפשר בעצם מבט מהצד.

אורית לנדסברג:

לזה התכוונתי.

אמיר פרבר:

בסדר גמור.

יערה שאלתיאל:

אני מסכימה איתך,

אמיר פרבר:

שאלין בעיה.

יערה שאלתיאל:

זה הרבה יותר טוב.

אמיר פרבר:

אנחנו מקבלים, כן, זה חשוב לנו מאוד, אנחנו מקבלים את כל ההמלצות, אין לנו שום הסתייגות.

עו"ד דני ליבמן:

אפילו אם הייתם רוצים עוד המלצות רק שיתנו לעשות שינוי.

אמיר פרבר:

לא, לא, לא, כתבו דברים הגיוניים,

יערה שאלתיאל:

נכון.

אמיר פרבר:

דברים שאנחנו, אנחנו מקבלים.

עו"ד דני ליבמן:

שמשנים דבר כזה מקבלים בלי שינוי,

יערה שאלתיאל:

את זה אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

פה הסיוע האמריקאי.

שרון דינור:

אני מכניסה סעיף לזה, אוהבים את המחלקה לשימור.

אמיר פרבר:

תוריד, תוריד,

ציפי רון:

אבל אתה עושה, רגע, איך אתה מתנגד לתוספת שם.

שרון דינור:

טוב, יללה, צריכים לסיים.

יערה שאלתיאל:

התוכנית הזאתי תהיה ב - , תיכנס קצת 20 ס"מ לעומק, זה יהיה עוד יותר טוב,

אמיר פרבר:

תראו,

אורית לנדסברג:

זה צריך להיות משהו כזה.

יערה שאלתיאל:

20 ס"מ, לא,

איציק שוויקי:

אנחנו,

יערה שאלתיאל:

מה?

אורית לנדסברג:

צריך להיות רוחב כזה, בערך פנימה וככה, בין קובייה כזאת,

יערה שאלתיאל:

אפילו יותר. גם אם יהיה מטר אנחנו לא נגיד לא,

אורית לנדסברג:

אז צריך לבדוק את זה,

יערה שאלתיאל:

אבל טיפה,

אורית לנדסברג:

פרופורציה.

יערה שאלתיאל:

להכניס את זה, כדי ש - ,

אורית לנדסברג:

הוא חייב להכניס.

יערה שאלתיאל:

גם יהיה לכם יותר קל לחבר את זה לאבן המקורית,

אורית לנדסברג:

נכון,

יערה שאלתיאל:

אם יהיה לכם חריץ, ולא צמוד.

יוחנן וייצמן:

איך זה מופיע,

אורית לנדסברג:

טוב.

יערה שאלתיאל:

טוב,

אורית לנדסברג:

יללה.

אמיר פרבר:

תודה רבה.

אורית לנדסברג:

תודה רבה, ביי, ביי.

יערה שאלתיאל:

בוא נגיד שאלה יהיו הבעיות של,

שרון דינור:

מה התיק הבא שלנו, תראו רגע סמאטס, אם אתם זוכרים,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, את זה אנחנו כלשונו?

יערה שאלתיאל:

היא עושה שמה איזה עניין של זכוכית.

אורית לנדסברג:

אבל כן תרשמי לעשות הפרדה בין הגושים.

יוחנן וייצמן:

לעשות הפרדה בין הגושים בקומת קרקע או בכל הקומות?

איציק שוויקי:

לא, לא,

אורית לנדסברג:

בכל הקומות, זה מקסימום.

יערה שאלתיאל:

חריץ זכוכית.

אורית לנדסברג:

זה מהמם,

יוחנן וייצמן:

יש לזה חן, אני מסכים.

אורית לנדסברג:

זה יקליל את תוספת.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אורית לנדסברג:

וייתן כבוד ל - ,

לורה ורטון:

הוא יזם שהוא נורא פרויקט לרחוב החלוץ.

שרון דינור:

אני רשמתי,

יערה שאלתיאל:

זה לא, ייקחו את זה 10, 20 ס"מ, לא מפסידים שטח.

שרון דינור:

טוב, אפשר להמשיך?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

תראו, אנחנו את הדיון הקודם סיימנו, לפחות כבר ראיתם,

יוחנן וייצמן:

כן, היה לחץ.

שרון דינור:

סמאטס,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו דיברנו על סמאטס,

עו"ד דני ליבמן:

סמאטס,

שרון דינור:

עכשיו סמאטס, זה האזור, הכי הכי שמור במושבה הגרמנית, כאילו ב - , בתוך הליבה של הליבה, של הליבה שמה,

ציפי רון:

יש שם עוד תוכניות תמ"א וכאלה.

שרון דינור:

אנחנו לא, לא מאשרים על ה - ,

ציפי רון:

ראיתי שלט, ראיתי שלט על אחד הבניינים הכי יפים.

שרון דינור:

באמת?

ציפי רון:

כן, ראיתי שלט, אני סיפרתי מקום שהייתי לרגל, עם הגינה הכי יפה,

לורה ורטון:

עם הגינות?

ציפי רון:

בירושלים. הייתי הולכת פעמיים בשנה, לראות את הזה, ועכשיו חרב עם שלט, אני לא יודעת.

שרון דינור:

איזה בניין?

ציפי רון:

פינתי.

שרון דינור:

בקיזור סמאטס, שבוע שעבר, לפני שבועיים הסתכלנו עליו ואמרנו יש לו גם שטח תת קרקעי שהוא ביקש שהמחלקה אישרה, והוא רצה עוד הגבהה והוא אמר ההגבהה של הגג יותר חשובה לו אפילו משטחים אחרים, וזה, ושאת ההגבהה הזאת אישרו לשכן והשכן באמת עשה מושלם, אוקי, כאילו זה הלכתם להסתובב שם.

איציק שוויקי:

דרך אגב מכרו את הבית,

שרון דינור:

אבל ההמלצה שלנו.

אורית לנדסברג:

לא את זה, את ה - , זה שמול,

שרון דינור:

תשמעו רגע, ההמלצה שלנו הייתה שלא להגביה את הגג, כדי, כי אנחנו נורא נורא בחשש שברגע שמתחילים לגעת מאוד מאוד קשה לפקח על התוצאה כמו שהבאנו מהשיחה הקודמת. אנחנו לא בשטח בשלב הבנייה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

ואנחנו מעדיפים להשאיר את המבנים האלה שהם הכי מיוחדים בירושלים, בדיוק בדיוק במתכונתם המקורית, למען יראו וייראו. זה היה סיפור ההיסטוריה שלנו. שמענו פה בסוף הדיון קולות אחרים, יערה וגם אולי מכס. אז בואו נמשיך את הדיון הזה ותגידו מה אתם חושבים, אני אלך עם הוועדה, אני לא, זה לא משהו,

איציק שוויקי:

אי-אפשר להוסיף שום דבר שם, כי למען יראו ויריהו הזה נכון,

לורה ורטון:

כן, זה,

איציק שוויקי:

והדירות האלה מאוד יקרות, למה הן יקרות? כי הם, כי הם ככה.

אורית לנדסברג:

כי הם ככה.

איציק שוויקי:

כי הם ככה, וקונים אותן היום המחירים הם לא מסתכלים על המחיר של הקרקע, אלא קנו בשבוע שעבר במחיר אסטרונומי.

שרון דינור:

18 מיליון בבניין שהוא היה משותף 3 דירות כאלו.

איציק שוויקי:

אז שתבינו האנשים שיש להם כסף לא מעניין אותם המחיר, יש להם כסף זה לא מעניין אותם 20 שקל או 200 שקל אותו דבר בשביליהם. אז הבתים האלו הם יקרים, והם יקרים מפז אז שישארו יקרים מפז. אז אם הוא רוצה שימכור את הבית, אם הוא לא רוצה לא טוב לו שילך ויקנה אותו. תאמיני לי.

לורה ורטון:

אני גם לא חושבת שאנחנו צריכים להתייחס לזה.

איציק שוויקי:

ואחר כך אנחנו,

לורה ורטון:

אני חושבת ששזה תקים,

איציק שוויקי:

וזה מופיע,

לורה ורטון:

תקדים בעייתי,

איציק שוויקי:

במונומנטים. הבית הזה היה ידוע, זה לא חדש,

שרון דינור:

נראה לך (לא ברור) בשכונה.

איציק שוויקי:

הוא קנה את זה, הוא ידע הבית, התב"ע הזאת קיימת כבר 30 שנה,

שרון דינור:

רגע, דני,

איציק שוויקי:

40 שנה,

שרון דינור:

שנייה רגע, אתה אמרת גם כן,

איציק שוויקי:

יקנו אותו גם בלי תוספות. תאמיני לי, כל מי שירצה לקנות בית היסטורי יקנה אותו.

יערה שאלתיאל:

מקבלת לאור ה - ,

שרון דינור:

אוקי,

אורית לנדסברג:

אני חושבת שיש להם גם את התוספת של עוד יחידה שמה בחלקה. צריך לבדוק שהם לא מימשו כבר את האחוזים המגיעים להם בכל מקרה.

שרון דינור:

זה בכל מקרה ייבדק,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

אבל,

אורית לנדסברג:

ואם כן אז,

שרון דינור:

אבל אני כן רציתי להגיד לכם, גם שהייתי בוועדת ערר השנה ברחוב חזקיהו. היה שם בניין לשימור, והיה ויכוח איך לממש את הזכויות המאושרות שלו בהיתר בנייה,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

ויו"ר הוועדה אמרה שיש מבנה לשימור.

אורית לנדסברג:

היא הסכימה.

שרון דינור:

יש סיטואציות שבהם אי אפשר לממש את מלוא הזכויות,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

כאילו, אנחנו עושים את המקסימום ויש מקרים שלא.

איציק שוויקי:

זה לא מוקנה,

אורית לנדסברג:

מה זה נקרא? הם קנו, זו הקלה.

לורה ורטון:

יפה,

איציק שוויקי:

זה לא מוקנה.

שרון דינור:

אבל דני, אתה רצית להגיד משהו,

לורה ורטון:

באמת טוב לדעת.

שרון דינור:

כתבת משהו על סמאטס, לא היה לך איזה חוות דעת על זה?

עו"ד דני ליבמן:

אני אמרתי ש - , אני, הדיון הקודם, הדיון שהיה על הבית הזה לפני,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

שבועיים,

עו"ד דני ליבמן:

מצאתי את החומר אצלי, ו - ,

אורית לנדסברג:

באמת?

שרון דינור:

בסדר.

איציק שוויקי:

לפני 10 שנים זה כבר עלה, הבית הזה מסתובב פה כבר, אז באמת הראו לי שבבית סמוך,

אורית לנדסברג:

נכון,

שרון דינור:

הנה חוות דעת, הנה החוות דעת המשפטית.

עו"ד דני ליבמן:

בבית סמוך, ברחוב, ברחוב הזה, בצד השני של הרחוב, הוועדה פירשה, היועץ המשפטי פירשו שבשביל לממש את הזכויות אפשר לאפשר הגבהה של ארבע, ארבע שורות אבן.

שרון דינור:

אבל הנה תראו, אני רואה שאתה כתבת את זה כאן.

איציק שוויקי:

כן, אבל,

שרון דינור:

ב - 2016,

איציק שוויקי:

דני,

שרון דינור:

שאי-אפשר להכניס.

איציק שוויקי:

אתה גם בעצמך אמרת, שזכות ה - , התוספות זה לא מוקנה, אלא זה נתון לשיקול העירייה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

איציק שוויקי:

אם העירייה אומרת לא, זה לא מוקנה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא אני נתתי אני, אני התייחסתי לשאלה מהבחינה אם אפשר או אי אפשר, לא אם צריך לאשר או לא,

איציק שוויקי:

את האפשר או לא אפשר, הכול אפשרי.

עו"ד דני ליבמן:

גם למה,

איציק שוויקי:

גם להרוס את הבית אפשר.

עו"ד דני ליבמן:

אז אני אומר, אינטואיטיבית, אני אומר אינטואיטיבית, אמרתי שאי אפשר. ואז הראו לי את המקרה.

איציק שוויקי:

בסדר, אז זה מקרה אחד, בשביל מקרה אחד אנחנו נלך לכל ה - ,

שרון דינור:

זה באמת, אני חייבת להגיד שאנחנו נתקלים,

איציק שוויקי:

אם אחד כנראה שלא,

שרון דינור:

המחלקה נתקלים בהרבה מקרים שאומרים לנו, אבל פה האישור הזה,

עו"ד דני ליבמן:

זה היה,

שרון דינור:

אנחנו לא יכולים לשנות את כל המדיניות שלנו, בגלל מבנה אחד.

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

תראה המדיניות הייתה,

עו"ד דני ליבמן:

הייתה (לא ברור),

לורה ורטון:

וזה גם, זה גם רק אומר כמה חשוב לנו להפקיד על הדברים, כי זה מדרון חלקלק.

איציק שוויקי:

אני חושב שלא מגיע לתת לו.

שרון דינור:

טוב, אני מניחה שהוא רוצה לדבר ולספר לנו, אז אני,

איציק שוויקי:

שיספר.

שרון דינור:

את מעלה אותו?

מורן בן זיו:

כן, רגע.

אורית לנדסברג:

אה, הוא בזום?

שרון דינור:

אין זום עכשיו בגלל הסיפור הזה, אבל בוא נחזור להסתכל על מה שמבוקש.

אורית לנדסברג:

הם כנראה רוצים למכור את זה,

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסברג:

הם רוצים למכור את זה. הבנות גדלו, הם לבד שם.

שרון דינור:

כן, בנות לא יודעת מה.

אורית לנדסברג:

לא, לא, אני מכירה את המשפחה.

מורן בן זיו:

כן אני איתך. לא, עכשיו, עכשיו. לא, בטלפון בוועידה. מה אתם רוצים לעשות, הם לא רוצים בטלפון. אז מה אתם?

יוחנן וייצמן:

תשאל אותם אם הם רוצים עוד שבועיים.

שרון דינור:

עוד שבועיים.

זאב ארד (טלפון):

היום אפשר אחרי אחד, או שנבוא אליכם אחרי אחד, אנחנו יכולים לבוא אליכם.

מורן בן זיו:

לא, הוועדה מסתיימת אוטוטו, יש לנו עוד רק תיק אחד.

זאב ארד (טלפון):

אז זה עוד פעם, מה נעשה? אני מתנצל.

שרון דינור:

עוד שבועיים, הכול בסדר.

מורן בן זיו:

אוקי, בסדר. טוב.

זאב ארד (טלפון):

תודה מורן,

מורן בן זיו:

ביי, להתראות.

זאב ארד (טלפון):

שיהיה יום טוב לכולם.

אורית לנדסברג:

זה ירד.

מורו בן זיו:

זה לא אמור לעלות למקומית? זה לא בעיה?

יוחנן וייצמן:

הם כן ידאגו שזה לא יעלה למקומית,

שרון דינור:

לא, לא, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

זה היתר,

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו עוברים ל - , טוב, הפלמ"ח זה בכלל קל. למה אני אומרת שזה קל? כי, איפה ה - ,

יוחנן וייצמן:

אין נקודות מחלוקת?

שרון דינור:

לא, זה מה ש - , זה בניין מטיח, הוא לא ש - , שחם וחלילה משהו (לא ברור), כאילו בניין שיכון כזה שהוא די ברמה ירודה ובן שלוש קומות עם גג רעפים, זה כזה מאוד טיפוסי לרסקו שמה וזה פלמ"ח 40, זה ליד תמ"א/38 אחרת שיש שם וההמלצה שלנו פשוט אמרה כאילו שהגובה בינוי צריך לפי התוכנית של רסקו, והם מציעים בסך הכול קומה יותר. כן, הם עושים כאן, נורא רציתי להראות לכם את זה. יש פה תכנית די מפלצתית, אני כן רוצה להראות לכם את זה,

יערה שאלתיאל:

מפלצתית?

שרון דינור:

כן, כי כעיקרון אנחנו לא, לא רוצים להגיב יותר מדי על דברים שהם, אישרנו להריסה, אז שתכנון עיר יתעסקו עם זה, אבל פה כן רציתי להראות לכם את איך שזה נראה.

אורית לנדסברג:

אמרתם משהו שזה יהיה במאסות של השכונה, כתבתם משהו.

שרון דינור:

כי,

אורית לנדסברג:

אני לא הצלחתי להבין את זה.

שרון דינור:

אז אני אראה לכם. אני אנסה להראות את זה עכשיו. בואי אני מקווה שזה יפתח.

יערה שאלתיאל:

כאילו הם הורסים ובונים מחדש.

שרון דינור:

הם הורסים, אבל,

יערה שאלתיאל:

בסגנון השכונה.

שרון דינור:

אבל, אבל המבנה החדש הוא כאילו מבזבז את כל השטח על בניין שיש לו כל מיני. איך אתם תראו, ואז אמרנו בוא תצטמצם יותר, כאילו אתה עושה את הבניין יותר קומפקטי ואז אולי החצר תהיה יותר גדולה. תראו, תראו זה את זה, זה בניין אחד הדבר הזה. כן רגע, אני אראה לכם.

אורית לנדסברג:

זה בעצם בניין שהוא כזה,

שרון דינור:

קודם כל בוא נסתכל, קודם כל שנבין מה הורסים. כן? זה הבניין שאתם רואים כמוהו. הוא חמוד, הוא לא לא חמוד או משהו כזה, אבל הוא לא לשימור. אתם רואים גם מצב שלו, אוקי, ואז,

יערה שאלתיאל:

הוסיפו לו קומה,

שרון דינור:

רגע, אני אראה לכם גם, רציתי להראות לכם במדידה פחות או יותר איך הוא נראה היום. אוקי. מין כזה ארוך עם כל מיני הרחבות שהוא קיבל לאורך השנים. ואז הם מציעים בניין, לובי משותף וחניון גדול. אתם רואים, הוא כאילו יש לו גוש בניין ופה משהו שמחבר אותם ואז הוא מתפרס נורא על השטח ומגיע ל - , אתם רואים איך הוא נראה. בקיצור זה וזה עוד קומת הקרקע שהיא יחסית החורים האלה הם הגריעות האלה הם זה לא שטח גינה איכותי, הוא כלוא כי הוא בין המבנים, וזה מייצר לדעתנו מין בניין H מאוד מאוד גדול וקצת. הנה בוא אני אראה לכם תראו, אז כאן הוא כאילו, כאן הוא לבד בחלל. אז ההצעה שלנו היא כן לנסות לבחון אלטרנטיבה. אבל אני מודה שזה לא.

יערה שאלתיאל:

זה כבר לא עניין לשימור.

שרון דינור:

לא, זה כאילו תכנון, שתכנון עיר יעשו את זה,

יערה שאלתיאל:

ממש,

שרון דינור:

כאילו זה לא, זה שכונה שהיא כבר לא, היא אפילו לא, היא חצי היסטורית.

איציק שוויקי:

היה שמה,

יערה שאלתיאל:

זה לא דומה בכלום למה שהיה,

איציק שוויקי:

מהשכונה,

שרון דינור:

לא, יש אזורים שהם,

איציק שוויקי:

אם יבטלו את המגדל,

שרון דינור:

הוא ממוקם בתוך העיר ההיסטורית של ירושלים. בגלל זה אנחנו מתייחסים לזה, אוקי, זה בתוך גבולות העיר ההיסטורית.

אורית לנדסברג:

בדיוק.

יערה שאלתיאל:

מבחינת גובה?

שרון דינור:

מבחינת גובה הוא קומה מעבר למדיניות. אוקי, המדיניות היא 6, והוא מגיע פה ל – 7,

לורה ורטון:

מדיניות יש,

איציק שוויקי:

צריכים לבקר שם, לפני שהוא יגור. לא ייתנו לנו להיכנס.

ציפי רון:

אנחנו ביקשנו בזמנו להיכנס, וגם לווילה,

שרון דינור:

בואו, מישהו הגיע בכלל לדבר הזה?

מורן" יש להם עוד,

ציפי רון:

לא, בוודאי היית שם.

יערה שאלתיאל:

ומה שביקשתי מהם זה לעשות את המבנה קומפקטי יותר?

שרון דינור:

כתבנו רק ש - , על התכסית,

איציק שוויקי:

שנכנסתי לא (לא ברור).

ציפי רון:

אבל הוסיפו שם דירה,

יערה שאלתיאל:

כדי להשאיר יותר חצר.

ציפי רון:

היו שם כמה דירות.

שרון דינור:

כי אנחנו לא, אנחנו לא, יש פה עוד בניין ב - ,

ציפי רון:

בוודאי שנגעו,

שרון דינור:

בחלקה, הוא כאילו שואב את כל הזכויות שלו,

ציפי רון:

היה שם דירה לגיוניור וגם דירה לאורחים וגם למאבטחים,

איציק שוויקי:

כן?

ציפי רון:

בוודאי. מה? ביקשנו להגיע לראות ולא קיבלנו אישור. בהתחלה הסכימו ואחר כך דחו אותנו. לורה
ביקשה בזמנו, ווילה שוקן,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

רצינו לוודא,

לורה ורטון:

ולא נתנו לנו.

איציק שוויקי:

עכשיו סיימו את הבנייה,

ציפי רון:

לא נתנו לנו,

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

סיימו את הבנייה של (לא ברור), מיליון שקל שיפוץ. זה מונומנט, וצריך לעשות שם, לראות מה הם עשו,

מורן בן זיו:

כן, אנחנו פשוט סיימנו.

לורה ורטון:

אני אשמח,

איציק שוויקי:

לא ייתנו להם להיכנס. בגלל שהביטחון,

ציפי רון:

כולל וילה שוקן שצירפו אותה.

איציק שוויקי:

הם פלשו, הם פלשו. זה לא שייך להם.

ציפי רון:

בסדר, אבל ביקשנו לראות מה קרה לוויילה שוקן, שזה מונומנט,

לורה ורטון:

כן. אני חושבת, אני אשמח,

אורית לנדסברג:

מונומנט.

ציפי רון:

ואחר כך דחו אותה, אישרו לנו, ואחר כך דחו את כל העניין.

אורית לנדסברג:

המונומנט הזה.

איציק שוויקי:

זה משפחה.

אורית לנדסברג:

מוכרז כמונומנט.

איציק שוויקי:

נכנס לזה,

שרון דינור:

הנה אתם רואים, יש את הבניין הזה, יש פה עוד בניין, תסתכלו איתי רגע, הבניין הזה. ואנחנו שמים,

אורית לנדסברג:

איזה? איזה?

לורה ורטון:

איזה בניין?

ציפי רון:

שנייה,

שרון דינור:

הבניין שעובר עכשיו את ה - , את הזה,

ציפי רון:

מדברים על הבניין הארוך,

שרון דינור:

כן, והוא לוקח, אתם רואים שיש עוד בניין איתו בחלקה?

לורה ורטון:

בצד ימין.

שרון דינור:

בבניין הזה לא עובר שום דבר כרגע, אז כאילו הוא שואב את הזכויות של החלקה במלואה אליו.

אורית לנדסברג:

הבנו.

שרון דינור:

וגם צריך לקחת בחשבון שהם יום אחד ירצו לעשות משהו,

אורית לנדסברג:

זה ממש,

שרון דינור:

אבל זה עוד פעם, זה רק אמרתי, אמרתי שזה לא שלנו, הוא שם את זה אלינו.

ציפי רון:

תראי עוד פעם את הבניין,

שרון דינור:

את רוצה לראות איך שהוא נראה?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

המתוכנן או ה – ?

ציפי רון:

לא, קודם כל הקיים,

שרון דינור:

אז הנה הקיים, בוא נראה את ה - , אני לא יודעת אם יש לי פה סטריט – VIEW, אני לא חושבת רגע,

איציק שוויקי:

יש שם בניית טיח, לא?

ציפי רון:

כן, כן,

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

טוב נראה,

ציפי רון:

זאת תקופה מסוימת,

שרון דינור:

כן, אני הראיתי לכם פה את ה - ,

איציק שוויקי:

תקופה שלא היה הרבה כסף,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

זה הבניין כן, זה,

ציפי רון:

לפני קום המדינה,

שרון דינור:

זה,

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

כל המבנים שם, כולל שיכון משרד החוץ, כל הזה. רגע, לראות אותו עוד פעם, שנייה. כן, זה ה - ,
הבנייה של, של התקופה, בנייה תקופתית.

שרון דינור:

כן, והמוצע, אמרנו שהוא,

יערה שאלתיאל:

צריך (לא ברור).

שרון דינור:

לא, זה ממש,

יערה שאלתיאל:

אני צוחקת.

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

לא, זה לא כמו בתל אביב, זה היקים.

שרון דינור:

אוקי, ולא רואים פה את הסביבה כאילו את ה - , טוב,

ציפי רון:

זה לא, זה לא כזה,

יערה שאלתיאל:

אני ברור לי, ברור לי.

ציפי רון:

זה לא כזה ככה,

לורה ורטון:

רגע, רק שאני אבין. אז את אומרת ש - , זאת אומרת אתם, את מציעה להשאיר את זה להמשך?

שרון דינור:

אני חושבת רק ששמנו לתכנון עיר, תשימו לב שזה בניין שנהיה נורא גדול לדעתי ומתפרס הרבה על שטח בלי לתת, כאילו השטח המשותף פה הוא לא מאוד איכותי בעינינו, כי הוא נהיה פראי כזה בין הבניינים.

יערה שאלתיאל:

מה שנשאר זה כזה.

שרון דינור:

זהו, אז זה מה שרצינו.

ציפי רון:

אנחנו יכולים לבקש לראות תוכנית על כל המגרש, כולל המבנה, כולל?

שרון דינור:

נראה לי שזה פחות מתאים לוועדת שימור. נראה לי שזה יותר צריך לדעת.

ציפי רון:

לא, אז אני אומרת, כי זה.

שרון דינור:

אני מאוד מקווה שיש מישהו בתכנון העיר,

ציפי רון:

השימור של השכונה, השימור של האופי השכונה, זה השימור של אופי השכונה.

שרון דינור:

תכנון כולם מבחינת שימור,

יערה שאלתיאל:

אז מה קורה לגבי עצים ב - ? בשטח שהם בונים?

לורה ורטון:

כמה חסרים?

אורית לנדסברג:

אני חושבת שאפשר להגדיל, שרון את השבירות האלה, כמשהו שלא אופייני במובן שהבניין הקיים יש לו את המימד האופקי והמימד האופקי הולך לאיבוד בגלל השבירות האלה, כי הם עושים בעצם שני בניינים גבוהים וארוכים ופחות אופקיים.

שרון דינור:

תראי, זה תרגיל סטודיו נהדר. אם היינו באדריכלות, עכשיו אומרים לך, זה הזכויות, תעשי לי את זה פעם אחת ככה, ופעם אחת ככה פעם אחת בשני מבנים, פעם אחת במבנה אחד. אבל זה אפשר לעשות פה הרבה תוצאות. אנחנו רוצים, מה אמרתם? באים או לא?

יערה שאלתיאל:

אני מסכימה איתך.

איציק שוויקי:

נעשה את הכול.

ציפי רון:

אפשר לתת כמה אלטרנטיבות תכנוניות.

יערה שאלתיאל:

לא מפורקת.

מורן בן זיו:

רוצים שאני אתקשר ל - ,

ציפי רון:

זאת האלטרנטיבה הכי נורמאלית.

מורן בן זיו:

למידע?

אורית לנדסברג:

יש שמה מלא בניינים כאלה, יש שמה למטה ברחוב למטה, המון המון בניינים שהם נראים אותו דבר, מכירה אותם? שרון, הבניינים הארוכים.

ציפי רון:

כן,

אורית לנדסברג:

של השיכון,

שרון דינור:

אבל הם,

אורית לנדסברג:

אלה יפים מאוד,

ציפי רון:

כן, זה כולל, זה כולל את הסגנון בנייה, מטיח של משרד החוץ, וכן הלאה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

זאת אומרת כל הבנייה שם באזור הייתה כזאת, בשנות ה-50, שלא הייתה אספקת אבן, ולא היה כסף.

איציק שוויקי:

(לא ברור) אותם קיבנימט זה היה אנחנו, מי שגר בפלמ"ח זה לא, מאוד (לא ברור).

ציפי רון:

טוב, רחוב הפלמ"ח כבר לא היסוד פה.

איציק שוויקי:

אני זוכר מה? שי עגנון,

ציפי רון:

כן, זהו,

אורית לנדסברג:
שי עגנון בכלל היה,

שרון דינור:
הנה אלה תראי הם מסומנים לשימור. בסדר?

יוחנן וייצמן:
מצוין.

ציפי רון:
היה אחרי זה סוף העולם בקטמונים.

איציק שוויקי:
שם זה, קריית יובל, (לא ברור).

ציפי רון:
מה?

איציק שוויקי:
קריית יובל בית המזמין. ככה קראו לקריית יובל,

ציפי רון:
בטח אנחנו מכירים.

ציפי רון:
כל כך בנאלי.

שרון דינור:
הנה אלה שאת רואה בתוכנית, את כל אלה שאת אמרת שאת אוהבת אותם, הם פה הם הנקודות פה.

ציפי רון:
רחוב הלי"ה, רחוב הלי"ה,

אורית לנדסברג:

אחורה.

ציפי רון:

בין הפלמ"ח ללה"ה.

לורה ורטון:

אז מי זה שמגיע אלינו עכשיו?

אורית לנדסברג:

שיכונים יפים.

לורה ורטון:

אוקי,

יערה שאלתיאל:

ואז בעצם אנחנו מבקשים מהם, זה הדבר היחיד אולי שהחזית תהיה זה ולנסות לצמצם את העניין הזה. סך הכול הוא יכול להגיע לאותו אותם אחוזי בנייה. גם בבניין שפחות מתפרס. לא יהיה לכל דירה שלוש, שלושה כיווני אוויר.

ציפי רון:

אנשים רוצים איכות חיים, אם הם כבר הולכים לפרויקט, אז הם רוצים את המיטב.

יוחנן וייצמן:

הוועדה הבאה היא ביום חמישי הבא, לא ביום ראשון?

מורן בן זיו:

כן,

אורית לנדסברג:

יום חמישי,

מורן בן זיו:

חמישי הבא,

ציפי רון:

תן לו להגיד, אל (לא ברור) שם חומרים זרים ותעשו.

מורן בן זיו:

מה יש לכם כל השבוע? היא אמרה לי,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל אם הם ירכזו יותר את הבניין,

יוחנן וייצמן:

יש פורום סגנים באילת.

יערה שאלתיאל:

אז גם אם ישמרו יותר, וגם על החצר.

יוחנן וייצמן:

אני לא סגן.

אורית לנדסברג:

מה יש באילת?

מורן בן זיו:

פורום סגנים.

יערה שאלתיאל:

ושני כיווני אוויר,

שרון דינור:

הלכתי עם קלרמן לאיזה סיור,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הוא רצה שנראה את זה, אז הוא אמר לו הוא לא תיאר עם אף אחד שם הוא דופק על הדלתות. היי שלום, אני סגן ראש העיר. אני יודעת שזה מצחיק, אוקי, אתם רוצים להגיד לי משהו.

ציפי רון:

הציעו לו כוס תה?

שרון דינור:

סתם הצחיק אותי, "שלום, אני סגן ראש העיר".

ציפי רון:

באיזה אזור היה? באיזה אזור?

שרון דינור:

ואז הוא אומר לו - לא, לא, רק אחד,

ציפי רון:

רגע, באיזה אזור טיילתם?

שרון דינור:

עץ חיים שמה, ליד ה - , הגשר המיתרים.

יערה שאלתיאל:

זה נשמע מלחיץ.

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה ש - , זה אחד מהמבנים, הוא לא יהיה לשימור,

שרון דינור:

הוא רוצה אחד מהמבנים האלה לא, הוא לא לשימור גם היום, כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב.

לורה ורטון:

כמה אנשים עזבו את ה - ?

יוחנן וייצמן:

מחכים ל – 30:10.

ציפי רון:

אני רק רוצה להגיד לכם, שהפלמ"ח אני חוזר עוד פעם, תשימו לב לזה, שההליכתיות, שההליכתיות בפלמ"ח כל הסביבה הולכת.

אורית לנדסברג:

למה?

ציפי רון:

שמתם לב לעניין הזה של ההליכתיות, של כל החניונים, של כל ה - , של כל ה - , מגדלי מים כל ה - , כל הגדרות, הגבהות, ורוצים להרוויח עוד דירה למטה, המקום הופך להיות למאוד,

שרון דינור:

אבל איזה מקום? ספציפי?

ציפי רון:

אזור הפלמ"ח כל הבנייה החדשה,

שרון דינור:

אזור הפלמ"ח.

ציפי רון:

כן, אזור הפלמ"ח, וכל הזה, זה הופך להיות אנטי הליכתיות. נורא לא נעים לאנשים ללכת לאורך הבנייה החדשה הזאת. זה משדר חומות, חומות, משהו עם כניסות לחניונים ופחי אשפה.

שרון דינור:

תקשיב, אם מישו אומר לי, בחיים שאני מאוד מכבד פה, גם על מה, ענקיים בחוץ כזה, משהו, אמרתי לו - מה זה? אבל אתה יודע את המדיניות שלנו תשים את זה בצד הפנימי של ה - ,

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

הוא אמר לי - אני חושב שזה יותר מעניין ללכת ברחוב לצד,

יוחנן וייצמן:

שלום.

ציפי רון:

ברור, איזה שאלה, וגם ההשפעה, וגם החניון.

לורה ורטון:

כן, ההשפעה זה,

ציפי רון:

רגע, שרון, שרון, וגם החדר אשפה, וגם החניון, וגם הדירות שמגביהים אותם, כדי שתהיה, שתהיה גינה כזאת, את רואה,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול הצטרף אלינו הרב גורא.

ציפי רון:

ושלא יציצו לנו,

יוחנן וייצמן:

והצטרפה אלינו רויטל ממחלקת המידע, היא תסביר לנו איך, לפי מה אתם מפנים לשימור, ומה לא מפנים לשימור וכולה.

רויטל טבדי:

להסביר עכשיו?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן. הרמקול אצלך.

רויטל טבדי:

אז בעצם מחלקת מידע נותנת מידע בנוגע לשימור,

ציפי רון:

אפשר את השם.

רויטל טבדי:

רויטל,

ציפי רון:

רויטל, נעים מאוד.

רויטל טבדי:

מתייחסים לשימור בתיקי מידע, כבר מעל 20 ו - 30 שנה, וההתייחסות היא בדרך כלל. אם יש תכנית שמגדירה שימור בחלקה, אז אנחנו מכניסים את זה ויש את שכבת השימור ב - GIS. יש את רשימת השימור העירונית, שזה היה נוהל שעבד שנים במחלקה, שבמקומות שכלולים בשכבות האלה אנחנו מכניסים, שהתנאי לפתיחת תיק יהיה אישור מחלקת השימור,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

חיים כהן:

התחילו להיכנס רוממה, רמות? כל הדברים האלה,

שרון דינור:

רמות לא קיבלתי בחיים,

חיים כהן:

כל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

קיבלתי בעליית כהן למטה, אני מקבל בלי סוף דברים שמגיעים,

חיים כהן:

איך זה עובד?

שרון דינור:

אבל אני מגיעים אלינו, אנחנו משחררים אותם באותו יום לדעת.

יוחנן וייצמן:

אבל איך זה קורה?

חיים כהן:

אבל למה?

יוחנן וייצמן:

לכתחילה,

חיים כהן:

למה זה צריך להגיע?

ציפי רון:

למשל,

חיים כהן:

רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא אצלך,

חיים כהן:

שנייה יוחנן,

יוחנן וייצמן:

איך אנחנו,

רויטל טבדי:

יכול להיות שמתוך התיק תיעוד זה מגיע.

חיים כהן:

אם מה שאת הסברת עכשיו, בצורה מקצועית מה ה - , מה בעצם השלבים שעל בסיס זה מעבירים לשימור? אז איך קורה שברמות כבר מעבירים, וברוממה מקומות שאין בכלל שימור גם מעבירים. זאת אומרת יש תקלה. נכון ששרון אומרת, זה מגיע, אנחנו שולחים, אבל יש כאן איזשהו באג, אז אני רוצה להבין.

רויטל טבדי:

אני יכולה להגיד למשל, שרחוב המ"ג ברוממה, כי לדעתי על זה אתה מדבר.

חיים כהן:

נכון,

רויטל טבדי:

זה מוגדר כרחוב לשימור ברשימת ה - ,

שרון דינור:

היו שם, היו שם כמה,

חיים כהן:

יש כמה בתים,

לורה ורטון:

ברוממה יש,

ציפי רון:

רוממה יש לנו הרבה מבנים לשימור.

חיים כהן:

לא ליפתא, אנחנו לא מדברים על ליפתא.

ציפי רון:

לא ליפתא, לא ליפתא,

לורה ורטון:

לא,

אורית לנדסברג:

בתוך רוממה עצמה.

חיים כהן:

כן,

רויטל טבדי:

מאחורי התחנה המרכזית יש,

חיים כהן:

יש כמה בתים,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

לורה ורטון:

כן, גם משהו,

ציפי רון:

זה שמסביב (לא ברור) אלנבי, את כל הרחובות מסביב.

אורית לנדסברג:

אלנבי זה רוממה,

ציפי רון:

ברוממה יש רחובות,

יוחנן וייצמן:

לא, אלנבי באזור העליון בוודאי שאין,

חיים כהן:

יש חלק ברוממה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

סתם אני צוחקת.

חיים כהן:

רחוב המ"ג.

יוחנן וייצמן:

הוא חלקו בתב"עות לשימור.

שרון דינור:

יש, יש מלא, נכון.

יוחנן וייצמן:

מה השאלה?

ציפי רון:

אבל אם יש למשל בגילה.

יוחנן וייצמן:

אני אפילו עוד שיכון הרבנים חושב שהוא לשימור,

ציפי רון:

אדריכל שקיבל פרס ישראל על התכנון שלו,

יוחנן וייצמן:

כן, אני אגיד מה הנושא וכנראה זאת בעיה שצריך לפתור. אני קלטתי את זה הרגע. הנושא הוא, מה שב - , תב"עות לשימור, ברור. מה שברשימת השימור ברור. הנושא שכבת ה - GIS כנראה היא היא,

חיים כהן:

שמה יש בעיה.

יוחנן וייצמן:

היא המקור לאי - בהירויות. בסדר, ננסה לפענח אותה, אולי אני נשב עליה גם.

שרון דינור:

אבל אני רוצה להגיד שזה באמת להרגיע אתכם אם זה מרגיע אתכם, שמה שלא שייך לשימור אנחנו באותו יום פוטרם.

חיים כהן:

זה לא, סתם,

שרון דינור:

אין פה, אין פה עיכובים, לא, טעויות תמיד יקרו משחר האנושות כנראה.

יוחנן וייצמן:

כנראה, זה יקרו.

שרון דינור:

אבל שזה, אבל זה אף פעם לא משהו שמעכב את הטיפול. דווקא כל התיקים מגיעים אצלנו לפרנטיס, פותחת אותם כאילו ישר והם ישר מגיבים לזה, אז לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רואה תיקים שרפרנטיס מגיבים וגם זה מבחינתי יכל, שוב, אני שמח שיש על זה אולי שנייה עין, אבל לא יותר מזה. לכן אני. בסדר, בוא אנחנו, הבנו את ה - , הנושא הוא ש - הבאג שלנו זה שכבת השימור GIS שאנחנו לא יודעים מי יצר אותה בעצם. מאה אחוז,

לורה ורטון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

תודה רבה לך.

רויטל טבדי:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

ותודה שטרחת, כוס קפה משהו אני יכול, להיות בן אדם מנומס.

רויטל טבדי:

תודה.

לורה ורטון:

רגע, את מחליפה,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

את מחליפה את גבריאלי?

יוחנן וייצמן:

היא מחליפה את גבריאלי?

לורה ורטון:

מתי נכנסת לתפקיד?

יוחנן וייצמן:

גרשוני, מה עוד?

לורה ורטון:

אז ברכות.

רויטל טבדי:

תודה, תודה רבה. אבל אני לא מכירה אתכם, מי אתם סליחה?

לורה ורטון:

זה וועדת שימור, ואני חברה מועצת העיר,

רויטל טבדי:

שלום.

לורה ורטון:

שלום.

אורית לנדסברג:

אני מוצעת אגודת האדריכלים.

שרון דינור:

הוא מציע הריסה ובנייה,

אורית לנדסברג:

(לא ברור) בתקופה של גרשוני.

ציפי רון:

אז רגע, אז יש לכם את רשימת?

שרון דינור:

גם החוק מחייב את זה, זה תמ"א/38,

ציפי רון:

רק שנייה, אני רוצה לשאול, יש לכם את רשימת השמות, את השתי התוכניות?

שרון דינור:

בבניינים (לא ברור),

ציפי רון:

שרון, שנייה. שתי התוכניות, התוכניות הסטוטוריות, עם רשימת השימור, והשכונות שאושרו לשימור, וזה כולל, זאת אומרת את כל התב"עות של שכונות שאושרו לשימור, אנחנו די, זה כולל את המושבות, זה כולל,

רויטל טבדי:

זאת רשימה שעשו אותה לדעתי ב - 2012 או 2013, אם אני לא טועה, והיא נשארה והיא נשארה פשוט ככה. אנחנו ממשיכים לעבוד איתה,

ציפי רון:

אבל יש תב"עות, של שכונות שאושרו,

לורה ורטון:

זה אנחנו מתייחסים פר תב"ע, זאת אומרת כל תיק נבחן, בחלקה איפה היא יושבת, מה התוכנית שחלה, ואנחנו נותנים, אבל כאן על תב"ע נותנת,

ציפי רון:

ואם יש קטמון,

רויטל טבדי:

זה 9988,

ציפי רון:

כן,

רויטל טבדי:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה,

רויטל טבדי:

זה מתב"ע,

יוחנן וייצמן:

זה נוקשה, זה פה אין פה מה?

ציפי רון:

המושבה היוונית,

לורה ורטון:

הלוואי שזה נוקשה.

ציפי רון:

כל, כל השכונות האלה,

יוחנן וייצמן:

קווי בניין של 9988 הוא (לא ברור).

ציפי רון:

מחלקת השימור?

שרון דינור:

הגבול כאילו של תוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן. לא, אפילו בתיק, כל מגרש.

שרון דינור:

מה זה? כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

רויטל טבדי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה לך.

לורה ורטון:

תודה רבה. בהצלחה.

רויטל טבדי:

טבדי, תודה.

אורית לנדסברג:

מה ששלחת לי היה, חסכת לי איזה ארבע שעות.

מורן בן זיו:

התיקיות

אורית לנדסברג:

תוך דקה צייק צייק צייק צ'ק. גמרנו.

שרון דינור:

אני לא ידעתי שיש דבר כזה, סתם שיחקתי עם זה פתאום ראיתי תיקיות,

אורית לנדסברג:

זה את מבינה שהייתי מחפשת אחד ואז,

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ 30:10? כן.

אורית לנדסברג:

זה כל כך הרבה זמן סתם, על לחפש דברים,

מורן בן זיו:

אמרתי אני אנסה את זה אחרי.

אורית לנדסברג:

נהדר.

יוחנן וייצמן:

ביום חמישי הבא, תביאו את (לא ברור), בסדר?

שרון דינור:

את מי להביא?

יוחנן וייצמן:

את אבינועם ילון, קרליו,

שרון דינור:

קרליו זה לא זה שאמרנו להם לחזור?

יוחנן וייצמן:

זה אמרנו להם לחזור,

שרון דינור:

הם הביאו משהו?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, חיים, אתה יודע?

חיים כהן:

לא.

יוחנן וייצמן:

שלום. הכי טוב ליד המסך, כי יש לנו בעיה במסך.

שרון דינור:

מי? קרלין לא.

חיים כהן:

לא?

שרון דינור:

בדיוק אמי שאל אותי, אמר לי גם,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה רוצה?

שרון דינור:

אני ממש מתנצלת על ה - , מה קורה? הכשל הטכני שבדרך כלל זה על המסך, אבל אנחנו שמים.

מורן בן זיו:

רק שמות לפני.

טוני ריג:

טוני ריג.

שחר סיאני:

אני שחר סיאני, שחר סיאני.

שרון דינור:

המצגת שלכם, כתוב לי פה, ואם אתם רוצים להעביר אותה אם אתה רוצה.

יוחנן וייצמן:

תצטרכי להחליף עם אחד מהם מקום אבל,

שרון דינור:

כן, כן, הנה,

יוחנן וייצמן:

את המפסידה הראשית.

שרון דינור:

אז פשוט תיקח את ה - , אם אתם רוצים לראות על מה אתם מסבירים, כי אחרת.

טוני ריג:

אני יכול לראות פה.

שחר סיאני:

כן, הכי טוב.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אתם מחוברים עם המסכים?

שרון דינור:

כן, כן.

טוני ריג:

אני זה פרויקט רחוב הפלמ"ח 40/א, שזה, זאת שלוחה קטן מרחוב הפלמ"ח.

יוחנן וייצמן:

הזנב שלו.

טוני ריג:

וזה פרויקט של תמ"א/2, תמ"א/2/38, כן?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

טוני ריג:

איפה יש מגרש גדול ארוך, עם בניין יחסית חדש של גג רעפים. רואים בצד שמאל ובניין יותר ישן יותר קטן באמצע המסך פה. כן? שזה אם, זה נגיד מוצפן על המסך פה, צפון דרום. כן. רגע, שחר, אתה רוצה להסביר על המספרים והכול?

שחר סיאני:

כן. אז יש כאן, התוכנית שחלה פה על הבניין, זה תוכנית רסקו. זה בעצם זה אזור A, רסקו. אזור העיר ההיסטורית. סימנו כאן, בשלב השני סימנו כאן את השורה בטבלה שחלה אמורה לחול על המגרש הזה, שזה מראה שזה 240 אחוז, 240 אחוז, קווי בניין קדמי, 3 מטר, צידי ימני, צידי שמאלי. אנחנו בסופו של דבר מבחינת קווי בניין, נראה את זה גם בהמשך, אנחנו בסך הכול עומדים בכל קבע הבניין של התוכנית, ומבחינת קדמי אנחנו גם נתנו 4 מטר. כדי שזה יהיה יותר מרשים כלפי החזית ולא יהיה צפוף. על חישוב של 240 אחוז, כמו שהערה שם מזכירה, היא כוללת שטחים עיקריים ושטחי שירות מעל ומתחת למפלס הכניסה הקובעת, למעט שטחי חניה ואחסנה ושטחים טכניים תת קרקעיים. ובנוסף לזה יש עוד סיוג פה של מגרשים מייעוד מגורים ובתוכו 6 מטר לכל יחידת דיור עבור מרפסת מקורה ובנוסף השטחים המוקצים בטבלה זו. כשאנחנו עושים את החישוב לפי זה, לפי הכללים שהם אוספים פה זה השקף הבא.

שרון דינור:

כן, הנה זה אותו דבר.

שחר סיאני:

זה עובד ביחד. אז אנחנו רואים בעצם חישוב של שטח החלקה לפני ההפקעה, זה 2988 החישוב נעשה לפי תוכנית 62. זה שטח לפני הפקעה אז שטח הבנייה המרבי הוא 171,712, כן מוסיפים כאן את ה - 6 מטר לכל יחידת דיור, במרפסת מקורה, לא חייבים, אבל אנחנו מראים כאן את ה - , מתייחסים כאן להכול. סך הכול השטח זה 7459, אצלנו השטח מוצע בפרויקט, שטח מוצע עיקרי זה 2818, שטח מוצע, שירות בפרויקט שלנו זה 1008.

יוחנן וייצמן:

ושירות אתה אומר, זה שירות אמיתי, או חניה והשטויות האלה? וחניה?

שחר סיאני:

לא, אז הורדנו את ה - , עשינו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, ה - 1008 האלה, שאתה אומר, זה ממ"דים, חדרי מדרגות,

שחר סיאני:

כן, כן, מה ששייך לפי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן,

שחר סיאני:

החישוב של הזכויות. זה לא כולל חניות. השטח מבנה של נילי 12 מעל הקרקע על פי התב"ע שחלה עליו היא מקסימאלית שחלק לא נוצל. כן, זה הבניין השני שראיתם בחלקה הוא 2001 מטר. השטח שנשאר לניצול. זאת אומרת, אם ראיתי שם, ראינו שם התייחסות לא יישאר שטח, על נילי 12, אז הנה שטח נוסף שנשאר לבניין, אפילו שלא בתוך פרויקט של תמ"א, נשאר להם 1631 מטרים לניצול.

יוחנן וייצמן:

מה הגודל? איזה בעלות אחת, שני בעלויות?

שחר סיאני:

בעלות אחת, בעלות משותפת בקרקע. זה נסח אחת.

יוחנן וייצמן:

זה נסח אחד, אבל יש חלוקה בין בעלויות?

שחר סיאני:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה רשום במושה, אבל אתה,

שחר סיאני:

זה לא מושה, לא, לא מושה.

יוחנן וייצמן:

נסח אחד, בעלים אחד הכול.

שחר סיאני:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

שחר סיאני:

פשוט הולכים לפי, בחוק החיזוק יש סעיף,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

שחר סיאני:

סעיף 11 לחוק החיזוק.

יוחנן וייצמן:

כן,

שחר סיאני:

שהולכים למפקח והוא עושה הפרדה של ה - , בניינים, של החוק. הוא הכריז על זה כבית משותף מורכב,

יוחנן וייצמן:

כן,

שחר סיאני:

ואז פותרים את הבעיה הזאת. מלכתחילה החישוב של הזכויות בפרויקט, נעשה על ידי שלום כהן, ואמי כאילו עבר על זה לראות שהחישוב הזכויות הוא נעשה באופן יחסי לבניינים. זה מוזכר גם בחוות הדעת. מה שכן רציתי להזכיר, עוד פעם במגרש עצמו יש שתי תביעות שחלות על בניינים. כלומר, עשו שם משהו מאוד מוזר. בזמנו אני הראיתי את זה לשרון אפילו כשהתחלנו הפרויקט הזה לפני הרבה מאוד זמן, היא הראשונה שעשתה, עשתה את החישוב. אז על החישובים של הזכויות תבואו אליה בטענות. אז בכל מקרה, תוכנית ש - , על המגרש עצמו חלות בעצם שתי תוכניות שלא מתייחסות בכלל לסך כל הזכויות. כל תכנית בעצם לוקחת כאילו את כל מלוא שטח המגרש ולא מתייחסים בזה, הבאנו כאן את הטבלאות, אין התייחסות בכלל השטחים של הבניין השני.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם שאנחנו לא נתייחס פה, חבל לדעתי לבזבז זמן.

יוחנן וייצמן:

נשאר את זה לתכנון עיר,

שרון דינור:

אנחנו לא, לא ניגע בזה, כאילו,

שחר סיאני:

לא, אבל התייחסנו לכל מי שכתבתם.

שרון דינור:

כן, אבל עכשיו כשאתה שומע אותנו אני חושבת ש - ,

שחר סיאני:

אוקי,

שרון דינור:

עדיף שלא, כאילו אנחנו איתכם.

יוחנן וייצמן:

ננסח אחרת את הסעיף בצורה רכה יותר.

שרון דינור:

כן,

שחר סיאני:

אוקי, תכסית צריך להתייחס?

שרון דינור:

התכסית זה היה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה הסוגיה.

שרון דינור:

העיצוב זה בעצם היה הנושא היותר מעניין, כי באמת,

שחר סיאני:

העיצוב, העיצוב זה עובר לטוני נגיע לזה,

לורה ורטון:

וגם העצים כתוב,

שחר סיאני:

אנחנו מגיעים,

לורה ורטון:

14 מתוך 21 עצים מסומנים לכריתה.

שחר סיאני:

כן,

לורה ורטון:

אז אני אשמח לראות.

שחר סיאני:

בסדר, אז אני אעבור מהר, אני אגיד שסך הכול שטח התכסית של הבנייה, אנחנו מגיעים לאיזה 48%, לעומת 45% זה לא סטייה כזאת משמעותית, וזה גם לא כולל שטח ההפקעה, שיש כאלה שאומרים שכן צריך לחשב, ולא חישבנו אותו בתכסית. המספר הקומה,

יוחנן וייצמן:

ההפקעה בוצעה בפועל כבר?

שחר סיאני:

ההפקעה בוצעה, כן, ב – 2016. בוצעה, בוצע. אתה רוצה עכשיו? הנה זה החלק של טוני, הוא ידבר על חתכים,

שרון דינור:

לא, לא על החתכים, העניין שלנו, היה באמת שהבניין הוא בצורת H שלו הוא מאוד מאוד לוקח המון המון שטח וכאילו שחשבו שאם הוא יותר קומפקטי הוא היה משאיר יותר סביבה ירוקה סביבו, כי בכל זאת, זה עיר היסטורית. וזה, נכון שאתם בקווי בניין וזה כאילו בית דבוק. אתם ביי דה בוק אבל.

שחר סיאני:

יותר מביי דה דבוק.

שרון דינור:

אתם בית דבוק. אבל השאלה אם זה יכול, להיות אפילו עוד יותר טוב כאילו,

שחר סיאני:

אוקי, בסדר,

שרון דינור:

מהבחינה הזאת, כי אם ה - , אם החצרות הפנימיות האלה היו, הפירים האלה שנוצרים ב - H היו יותר קטנים או התכנון היה בכלל אחרת. אז היה היינו מקבלים אולי זוויות, אפילו עוד יותר גדולות, עוד יותר נטיות, עוד יותר שטחים ירוקים בין המבנים. הרי פה שכונה שהיא מתחדשת אז זה ה - , כאילו ביחס לסביבה שלו שזה פחות אגב רואים.

יוחנן וייצמן:

מהצד השני שאוורור הדירות וכל זה, בטח.

שרון דינור:

לא, זה ברור, שפותרים את זה, זה לא יבוא על חשבון אוורור, זה, זה השאלה.

שחר סיאני:

זה, עכשיו אצלך.

טוני ריג:

אוקי, צורת H של הבניין, זה נותן רוב של דירות להיות עם שלושה כיווני אוויר חיצוני. התכנון של הצפון דרום, אם המרפסות בצפון ודרום אומר של שעות השימוש של המרפסות ש - , בדרך כלל זה אחרי שאנשים באים הביתה,

יוחנן וייצמן:

אחרי צהריים,

טוני ריג:

אחרי הצהריים, אין, אין (לא ברור) של שמש בקיץ, ולא חשוף לאור רוחות חזקות בחורף והכול זה.

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני קוטע, אני אבוא מצד העצים, אם היינו מקבלים את ההצעה של האגף של המחלקה ואומרים תכננו את הבניין, מה היינו מרוויחים בעצים?

לורה ורטון:

אפשר להראות את התוכנית עצים,

יערה שאלתיאל:

אנחנו פשוט מסתכלים פה על זה,

שרון דינור:

הוא רואה אותו,

יערה שאלתיאל:

הוא רואה,

שחר סיאני:

הבעיה מתחילה מחניה. צריך להגיד את זה,

שרון דינור:

ברור.

טוני ריג:

כן,

שחר סיאני:

כי אם אנחנו יכולים היינו יכולים לצמצם את כל ה - ,

שרון דינור:

בגלל זה אמרנו, בגלל זה ביקשנו לצמצם גם את התכסית התחתית כאילו, בגלל ה - ,

טוני ריג:

כן, אבל אם, נגיד אם היינו נצמצם, היינו, רגע, חנייה פה כן. אם באמצע פה ה - 6, זה יותר בעצם, זה 12 מקומות חנייה שזה בגינה ה - H חלקים באמצע, זה ממש על הקשקש. אם מקטינים את זה, בעצם צריכים לעשות עוד, עוד מפלס חנייה. כי מפסידים 3 מקומות חנייה, בשתי קומות שיש עכשיו, כן? אז זה 6, וצריכים,

לורה ורטון:

מקומות חנייה,

טוני ריג:

כן,

שחר סיאני:

תקן חנייה זאת הבעיה.

טוני ריג:

זה גם משפיע על ה - , קצת על הסביבה התת – קרקעית של ה - ,

לורה ורטון:

אפשר לראות אבל את הסימון של עצים?

יערה שאלתיאל:

ואם יש תמונות שלהם בטעות?

לורה ורטון:

מה?

יערה שאלתיאל:

יש איזה תמונה של הבניין של החצר הזאת.

אורית לנדסברג:

יש גם סוגיה נוספת שה - , אזור הזה וגם הבניין שהיה הוא בניין שיכוני, יש משהו בבניינים השיכוניים במימד האופקי שלהם דווקא ולא במימד האנכי, ושהם גם פחות עם שבירות, השיכוניים הם יותר עם צורה יותר נקייה, והבניין הזה כאילו ממש הפוך לכל מה שהשיכוניות אומרת ויזואלית שאנחנו מכירים מהרחוב התחתון, למטה בל"ה וכדומה. השיכוניים הארוכים, וגם שזה שיכון שאתה מיד אומר - זה בניין שיכון. שאתה פתאום מקבל בניין שהוא ממש לא, והוא מלא מלא מלא שבירות. ואני חושבת שהמימד הזה הוא מבחינת הזיכרון. אם אנחנו מדברים על שימור הוא יותר נכון למקום הזה.

שחר סיאני:

אם את שואלת אותי, אני לא מבין ממה שאת אמרת. כן? אבל אני לא הייתי רוצה לגור בבניין של שיכון.

טוני ריג:

אני יכול להגיד שכל הבניינים באזור פה, הם בנו אחרי שאני נולדתי. אם מישהו צריך שימור, זה אני. לא, ברצינות על החזית פה יש, יש עץ גדול ומשמעותי. העץ בפינה הדרום מזרחי פה, יש החניה בחוץ פה יש דקל יפה, יש, יש עץ ברוש די יפה בפינה פה שהוא מסומן בצהוב פה, שיכול להיות שאנחנו נצליח לשמור אותו. העצים אחרים יש, יש עץ אחד פה שרוצים,

יערה שאלתיאל:

להזיז אותו.

טוני ריג:

כן,

יערה שאלתיאל:

איזה עץ זה?

טוני ריג:

איזה עץ זה? אוי. סליחה, אני לא יודע.

יערה שאלתיאל:

לא כל עץ אפשר,

שחר סיאני:

תסתכל ב - , יכול להיות של עץ זית.

טוני ריג:

כן, יש,

ציפי רון:

מי היה, מי האגרונום שעשה את התוכנית?

שחר סיאני:

ארז קפלן.

טוני ריג:

ועצים אחרים, והיו של הבניין הקיים הם, או לא כל כך בחיים או לא משמעותיים, לפי האגרונום. ובאמת אני לא כל כך, כאילו אני, אני אדריכל עם קצת ניסיון בחיים. אני התחלתי לעבוד בבניינים משמעותיים ב - 65. משהו קרה פה.

מורן בן זיו:

אני אסדר את זה.

טוני ריג:

ובכל זאת לא, אני, אני תכננתי כל ה - , את כל התוספות. שלבי שימור של קריסטצ'רץ בשער יפו,
כן? הוספנו קומה על גבי בניין שבנו ב - 1918. שם זה קצת היסטוריה.

ציפי רון:

למטה? איפה על שער יפו?

לורה ורטון:

קריסטצ'רץ'.

טוני ריג:

קריסטצ'רץ', כנסייה, כנסיית המשיח.

ציפי רון:

כן, כן,

טוני ריג:

כן, כן, תראו, הסיום של כל העבודה שמה במתחם הזה היה ב - 2000, כן, 2007, עם השיפוץ שימור
של הכנסייה עצמו. כן, זה התחום של עבודה,

יערה שאלתיאל:

הוא מנסה להגיד שזה לא לשימור.

טוני ריג:

שימור זה,

שחר סיאני:

על העצים.

טוני ריג:

זה זה, זה גם משהו בלב שלי. אני גם תכננתי קריית הממשלה באר שבע שזה משהו בסגנון. בית
אבות נופים.

לורה ורטון:

בקריית יובל,

טוני ריג:

זה גם, בעצם הפרויקט הראשון שלי בארץ.

שרון דינור:

הייתה חברת וועדת ערר שלה.

טוני ריג:

אז אתם יודעים, עם עניין של תכנון,

ציפי רון:

זה עשיתם יחד (לא ברור).

שחר סיאני:

אני קצת יותר צעיר.

ציפי רון:

הייתה לה חברה, הייתה לה חברה בנופים.

טוני ריג:

כן,

ציפי רון:

נכון או לא נכון?

טוני ריג:

בכל מקרה, תראו אני, בדעה אישית שלי שתכנון של צריך להיות with respect הקיים, אבל זה צריך להיות התכנון הכי טוב.

יערה שאלתיאל:

לא היום היום.

טוני ריג:

לכל הכיוונים שאפשר לעשות היום.

לורה ורטון:

לא, אנחנו פשוט מודאגים, כי אנחנו כולנו רואים המון בנייה ואנחנו רוצים לשמור גם על הירוק ועל האופי של השכונות, וכל אחד מוריד עוד כמה עצים. הוא שומר אותם, אז אנחנו צריכים להכפיל את זה. כן, אבל, אבל רוב העצים בחלקה הזאת מסומנים לפי תב"ע.

יערה שאלתיאל:

זה פשוט יש אופי מסוים לשכונה, וכאילו אנחנו בעצם אנחנו, אנחנו מבינים כולנו את מה מניע אותך בתכנון, פשוט כאילו,

אורית לנדסברג:

איזה שכונה זאת?

יערה שאלתיאל:

זה חלק מהאופי של השכונה, וזה הופך להיות קצת כמו עוד מבנים והרבה מקומות חדשים שהם לא קשורים לשכונה הזאת. לכן אנחנו מנסים לחשוב האם האפשרות לעשות בתכנון, למרות שאנחנו מבינים שזה תכנון מחדש, אנחנו מבינים את הכול. אם אפשר היה לשמור על המאפיינים שיתקשרו לערכים הבסיסיים של השכונה המקורית, זה מה שמניע אותנו. ברור לנו שזה לא מבנה מונומנטאלי, ברור לנו. זה בכלל הולך להריסה. אנחנו את כל הדברים האלה מבינים איך, נכון צריך לשמור על ה -

אורית לנדסברג:

אנחנו זוכרים שיש בניין נורא ועל רחוב הפלמ"ח לפניו של דובשנית, אבל עדיין, אם אנחנו זוכרים את השיכונים,

יערה שאלתיאל:

הנכונים,

אורית לנדסברג:

ברחוב נילי וברחוב הל"ה וכדומה. זה איזה שהוא יש רובד אחד של באמת הבתים הערבים שיש באזור הזה, והרובד השני זה הבניינים באמת שהם צמחו בשנות ה - 50, 60, שהם השיכונים האלה, זה חלק,

שחר סיאני:

זה (לא ברור) מהארץ, הנעימה, כמו שאומרת,

שרון דינור:

תראו,

שחר סיאני:

אנחנו רוצים להיות חברת,

שרון דינור:

אתה אמרת,

אורית לנדסברג:

אבל אם אפשר כלפי החזית הראשית, לא הצידית.

שרון דינור:

לא,

אורית לנדסברג:

להביא איזה שהוא יותר, פחות עם הנסיגה.

שרון דינור:

לא, אני רציתי להגיד שגם הבניין השני שאמרת, שיש לו תב"ע משלו, ואולי הוא ירצה לממש מתי שהוא,

שחר סיאני:

לא נכון,

שרון דינור:

חלופת שקד,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

לא יודעת, משהו,

אורית לנדסברג:

הכול עבר אליכם?

שרון דינור:

מה?

שחר סיאני:

הם בנו, התב"ע האחרונה שעשו, תב"ע של תוספת דופלקסים.

שרון דינור:

הם, הם בנו פה? הם לא יכולים חלופת שקד, לא חלה עליהם?

שחר סיאני:

הם עשו את זה באחרונה.

אורית לנדסברג:

אוקי,

שחר סיאני:

יש איזה 200 מטר שנבנו בשנים האחרונות.

לורה ורטון:

אוקי, אין סיכוי. אני לא יודעת, אם אפשר לבקש לעבור את זה.

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1,

שרון דינור:

לא, אני חושבת שהאמירה שלנו, כמחלקת המחלקה, הוועדה לשימור היא מאוד מינורית פה. היא כאילו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

באמת אם אתם יכולים לבחון ולהציל יותר עצים בוגרים יותר,

שחר סיאני:

אין בעיה, נעשה את זה,

שרון דינור:

ננסה לבקש את זה,

שחר סיאני:

בסדר, אין בעיה,

יערה שאלתיאל:

האופי של השכונה הוא כאילו,

שחר סיאני:

יש כאן אדריכל של בנייה ירוקה,

יערה שאלתיאל:

יותר צמחים, יותר,

שחר סיאני:

זה המומחיות שלו.

טוני ריג:

זה כן,

שרון דינור:

בנייה ירוקה, עצים,

לורה ורטון:

כן, אבל רק שנראה את זה גם בעצים, וגם ב - , בסביבה של הבניין.

שחר סיאני:

אנחנו בעד עצים שלא יהיה,

שרון דינור:

מה קרה היום? תגיד, מה זה האולם נגד וועדת שימור?

אורית לנדסברג:

זה הכנות למתקפה.

לורה ורטון:

זה איראנים, מאיראן.

אורית לנדסברג:

זה איראן זה הכול,

לורה ורטון:

ניסו (לא ברור) את ההחלטה.

אורית לנדסברג:

צריכים אנרגיה.

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

סליחה,

שחר סיאני:

כל מה ש - , אם יש הצעות איפה, הנושא של העצים, איך אפשר לעשות,

שרון דינור:

להיפך, בוא נגיד, אנחנו לא נציע את ההצעות, נגיד רק לכם, שתנסו עוד לעשות קווי' לדבר הזה. כדי שלא,

שחר סיאני:

בסדר, אנחנו מוכנים,

שרון דינור:

בגלל, זה שזה, וזה יהיה בתכנון עיר, זה לא יהיה מולנו כאילו.

שחר סיאני:

בסדר גמור.

טוני ריג:

הברוש הזה, היפה הזה, ניתן לעשות משהו לשמור אותו.

לורה ורטון:

אז אם אפשר,

שחר סיאני:

כתבנו את זה בטבלה. בטבלה של העקרונות, שיעשה מאמץ לשמר אותו.

טוני ריג:

כן, כן,

שחר סיאני:

כל השאר, כל השאר זה בגלל החנייה,

יערה שאלתיאל:

לא נראה לי שזה כבר לא יקרה.

שרון דינור:

לא, זה אף אחד לא ביקש,

יערה שאלתיאל:

כן, רק את העצים,

לורה ורטון:

כתוב בהמלצות - יש לצמצם את מה שהעלה, זה שיש 14 עצים על ערכיות בינונית וגבוהה.

שחר סיאני:

זה נוגע לחניה, זה בגלל החנייה.

לורה ורטון:

שזה, בסדר. אבל אם אפשר לצמצם את הבנייה על מנת לשמור על העצים, ככה שרון כתבה, וככה נראה לי שנבקש.

שחר סיאני:

שיירשם,

יוחנן וייצמן:

השאלה איך עושים את זה? צריך באמת להחליט.

לורה ורטון:

זהו, אני,

שרון דינור:

אני לא נגיד איך עושים את זה. הם יעשו את הבדיקה שלהם. תכנון עיר יבדקו איתם וזהו.

שחר סיאני:

אוקי, בסדר,

אורית לנדסברג:

נכון.

שחר סיאני:

אין בעיה.

שרון דינור:

זה לא חונה אצלנו, לא צריך להתעכב על זה.

לורה ורטון:

כן, זהו, בסך הכול,

ציפי רון:

אני רק, אני רק מוטרדת, אני רק מוטרדת מדבר אחד באזור של רחוב הפלמ"ח, וכל השיכונים האלה. תראו, יש לאזור הזה היום אופי של איזה שכונה, וזה לא במקרה שזה לשימור כאילו שכונת גנים עם המון גנים, בתים, בתים שמפוזרים עם חצרות ענקיות עם המון צמחייה.

לורה ורטון:

נכון,

ציפי רון:

יש לזה אופי, יש שם מה שנקרא גם קהילה. יש גם מה שנקרא הליכתיות נעים ללכת שם, נעים, נעים להיות שם בסביבה הזאת, הולכים ברחוב והולכים בין הבתים במדרכה על החנויות זה נעים, וכל הבנייה החדשה היום שקורית שם משנה את אופי המקום, הופכת אותו לעוין להולכי רגל ולציבור. אז אני לא יודעת איך אנחנו יכולים לעשות כדי להבטיח שהמקום הזה יישאר של בני אדם, לא רק של אלה שקיבלו את הממ"ד ואת הדירה, אלא גם של, גם כשהם הופכים יוצאים מהדירה והולכים ברגל והולכים לבית הספר, לגן, לחנות שגם יהיה נעים. אני, אני מרגישה שאנחנו מאבדים את זה שם.

טוני ריג:

אני מצטער, אני חושב שהתכנון הזה נותן איזשהו סוף טוב, והרגשה נעים, מעניין. לא, לא,

ציפי רון:

כן, בסדר. אפשר לראות את קומת הקרקע?

לורה ורטון:

לא, אבל חלק מה - ,

ציפי רון:

אפשר לראות את קומת הקרקע,

לורה ורטון:

הירוק זה פנימה,

ציפי רון:

ואת הרחוב?

לורה ורטון:

ולמי שהולך ברחוב,

שחר סיאני:

יש הדמיה, אולי אפשר להציג אותה.

שרון דינור:

לא, הנה זה,

יוחנן וייצמן:

זה נראה,

אורית לנדסברג:

כמו שמגיעים לרחוב הזה,

ציפי רון:

לא, יש, יש את הכניסה לחנייה בוא נראה רגע את ההשקה של זה לרחוב,

שרון דינור:

קומת קרקע,

ציפי רון:

אם אפשר,

שרון דינור:

היא רצתה,

ציפי רון:

קומת קרקע,

שרון דינור:

זאת ההדמיה,

ציפי רון:

אני רוצה לראות קומת קרקע,

שחר סיאני:

הנה רואים פה, רואים פה את הכניסה לחנייה,

טוני ריג:

כן,

שחר סיאני:

רואים פה את הכניסה לחנייה, ורואים פה אתה - ,

טוני ריג:

כן,

שחר סיאני:

רואים פה איך זה נעשה,

טוני ריג:

פה זה, זה,

שחר סיאני:

שנמצאת ברחוב ביקשו ממנו לשמור עליהם.

טוני ריג:

הקודם יש, יש הדמיה במצגת יותר.

לורה ורטון:

מעודכנת יותר?

טוני ריג:

יותר יפה.

מורן בן זיו:

לפתוח לך את המצגת?

טוני ריג:

כן,

לורה ורטון:

אם אפשר,

אורית לנדסברג:

את מכירה את הרחוב הזה, זה הרחוב העליון שהכול מכוניות שם אתה בקושי נכנס, בקושי מצליח לצאת.

שרון דינור:

היה לי,

אורית לנדסברג:

אין מדרכה שם, אין,

שרון דינור:

הפלמ"ח שלידכם של, קשת נתן כבר, הם עשו משהו?

ציפי רון:

בוודאי,

שחר סיאני:

הם בדרך.

שרון דינור:

הם לא התחילו הם לא בנו עד היום? זה פשוט עמד כמה שנים זה,

ציפי רון:

אני לא יודעת, אני לא יודעת איך להעביר את המסר.

שרון דינור:

אבל אישרנו מזמן.

שחר סיאני:

הם קיבלו את ההיתר שלהם לפני שנה וחצי.

טוני ריג:

כן,

שרון דינור:

וועדת ערר לפני (לא ברור).

טוני ריג:

אפשר להגדיל אותו את המסך?

ציפי רון:

בקומת קרקע יש גם דירות, נכון? בקומת קרקע יש גם דירה, יש דירות, שרון רגע, יש דירות בקומת קרקע, נכון?

טוני ריג:

כן, כן,

ציפי רון:

עכשיו איזה גדרות יש להם, איך הם נושקים לרחוב?

שרון דינור:

לא, זה הגדרות, תקשיבו עשינו ממש המון סעיפים על הדבר הזה שאני, על זה בטוח,

ציפי רון:

כן, אבל אני לא רואה שזה כתוב כאן.

שרון דינור:

כתוב,

ציפי רון:

אני שואלת,

שרון דינור:

למה את לא רואה שזה כתוב? כתוב.

יערה שאלתיאל:

4, סעיף 4,

שרון דינור:

4 – ו 5,

שחר סיאני:

אבל אנחנו רוצים שהדירות יהיו דירות (לא ברור),

שרון דינור:

ברור, בסדר. כתבנו,

שחר סיאני:

כמה שפחות,

שרון דינור:

אין בהם (לא ברור) שמשולבות בדירות.

שחר סיאני:

למה צריך? זה הכול יהיה ירוק.

שרון דינור:

בסדר, או שיהיה,

שחר סיאני:

הכול יהיה ירוק.

ציפי רון:

אנחנו ב - ,

שחר סיאני:

זאת אומרת שהכול יהיה ירוק, אני הנחיתי אותם.

ציפי רון:

לא, מקובל בירושלים, שעושים, פס כזה.

שחר סיאני:

אתם רוצים לשמור על מה שהיה? אנחנו מציעים לשמור על מה שהיה,

מורן בן זיו:

זה לא מפריע לך ככה?

שחר סיאני:

ככה היה.

שרון דינור:

בוואטסאפ? טלפון בוואטסאפ.

מורן בן זיו:

המשרד.

שרון דינור:

לא,

שחר סיאני:

ביחס למה שאת אמרת, בשביל זה אישרנו את ה - 4 מטר קדמי. יותר מרסקו, 4 מטר. כדי לשמור על יותר חזית, והחזית גם נכנסת פנימה, זה שעשינו את המרווח שם באמצע, זה לא יוצא משהו חנות בזה, (לא ברור) שנמצא מול בן אדם,

שרון דינור:

בסדר. תגידו,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

לא, תהיתי כאילו אם, כאילו שהחוק הזה הוא נורא עמוק, אוקי, ב – H, אם לא שווה לכם את המרפסת,

טוני ריג:

לא, לא,

שרון דינור:

בפנים. בין הזה, כדי שיהיה פחות,

יערה שאלתיאל:

עומק, יהיה פחות תחושתיות.

שרון דינור:

לא, לא, סתם, רעיון, לא,

טוני ריג:

המרפסות של הדירות באמצע, הם בצד אחורי. כן? אפשר להפוך את התכנון,

שרון דינור:

כאילו התכנון הפנימי,

לורה ורטון:

לא, זה דווקא, זאת אומרת ה - ,

טוני ריג:

כן,

לורה ורטון:

בתוך ה - ,

שחר סיאני:

בכוונה זה,

לורה ורטון:

בתוך כאילו החצר הפנימית.

טוני ריג:

כן,

שחר סיאני:

פחות עומס קדימה,

טוני ריג:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני חושב שסיימנו את הנושא.

שחר סיאני:

כן,

שרון דינור:

אין ברירה, כי המחשב גם נתקע ו - ,

יערה שאלתיאל:

היום זה כאילו הכול אומר לנו - לכו, לכו מפה, קישטה.

שרון דינור:

כן.

שחר סיאני:

טוב, תודה רבה.

לורה ורטון:

אוקי,

טוני ריג:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה לכם.

שרון דינור:

תודה רבה.

טוני ריג:

תודה, שרון.

שרון דינור:

בבקשה, תודה רבה.

מורן בן זיו:

את רוצה לסדר את ההחלטות?

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על הדבר הכי חשוב הרגע, מזון, לדבר על בניינים לשימור,

שרון דינור:

עכשיו ב – 10:57?

יוחנן וייצמן:

תראו ההפגנה הולכת להתפזר, אנחנו הולכים הביתה.

עו"ד דני ליבמן:

מה עם כל ה - ,

ציפי רון:

ההפגנה הולכת להתפזר?

עו"ד דני ליבמן:

כל האתרים היפים.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נעשה את זה ביום שנעשה את מע"ר צפון,

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה לנו מסך,

יוחנן וייצמן:

אולי עוד, אני לא יודע אם יום חמישי הבא, אני אספיק, אני רוצה לתת לזה אולי עוד 3, 4 שבועות.

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה לנו מסך.

יוחנן וייצמן:

אני עובד על רשימה שאני מעביר אותה, אני אביא אותה לוועדה.

עו"ד דני ליבמן:

טוב.

שרון דינור:

פעם הבאה,

יוחנן וייצמן:

ראשון הבא, ראשון עוד שבועיים,

יערה שאלתיאל:

עוד שבועיים?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני מבקשת שלפני שאתה מביא לוועדה, תעביר לנו שנצליח להתייחס לזה.

יוחנן וייצמן:

ברור, את צריכה להכניס את זה לסדר היום. יש סגנים, וחיים כהן לא יכול להיות, יש פורום סגנים. קודם כל תראו את ה - ,

ציפי רון:

יש גם סגנונות?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג.

לורה ורטון:

אחת.

עו"ד דני ליבמן:

היא הייתה.

לורה ורטון:

אחת.

עו"ד דני ליבמן:

אחת יש, כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

לאן הם נוסעים?

לורה ורטון:

יש אוכל?

שרון דינור:

אני בודקת רגע,

יוחנן וייצמן:

מישהו רוצה ארוחת לפנות בוקר, לד.

אורית לנדסברג:

ארוחת לפנות בוקר.

עו"ד דני ליבמן:

אם זה כלול בחבילה.

ציפי רון:

עסקת חבילה.

שרון דינור:

איפה, איפה (לא ברור) בכלל?

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מתנקים, כי צריך לקבל החלטה.

איציק שוויקי:

לורה, לדעתי זה שלך.

יוחנן וייצמן:

בבקשה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

מורן בן זיו:

גם הם רוצים שניצל,

יוחנן וייצמן:

שניצל, אז בוא נרחיב להם.

אורית לנדסברג:

תודה רבה.

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לגבי החלטה הראשונה, של שערי פינה, במע"ר צפון,

יוחנן וייצמן:

שערי פינה,

שרון דינור:

אמרת לי,

יוחנן וייצמן:

היה שלוש,

שרון דינור:

אז זה לא, אני רשמתי לי, אני רק אומרת שהתיקון האחרון שביקשת, היה לי לכתוב, לבחון, לשלב את הרכיבים.

יוחנן וייצמן:

במקום המילים, לשלב את, לבחון את שילוב.

שרון דינור:

לא, אבל לא כתוב לשלב, כתוב בוצע,

יוחנן וייצמן:

נכון. אז לקחתי את זה עוד יותר במקום מוצע לבקש, לשלב, מוצע לבחון (לא ברור).

שרון דינור:

אנחנו כאילו לא,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הבנתי אותך, זה בסדר.

שרון דינור:

אוקי, אז אני עברתי הלאה.

יוחנן וייצמן:

כן גמרנו, רשמנו את כל, כל מה שנכנס, הדברים האלה בסדר היום, שמזכירות העיר תאשר פה מזון.

אורית לנדסברג:

רגע, לא הבנתי מה אומרים לגבי יום חמישי הבא?

יוחנן וייצמן:

ביום חמישי, הוועדה היא לא ביום ראשון עוד שבועיים, אלא ביום חמישי יומיים קודם.

אורית לנדסברג:

בעוד 10 ימים.

לורה ורטון:

מה צריך? משהו יכול להגיד,

אורית לנדסברג:

ואז זה בטוח?

לורה ורטון:

תאריך?

עו"ד דני ליבמן:

כן.

אורית לנדסברג:

תשתדלו לא הרבה. מה זה.

יערה שאלתיאל:

יש בעוד חודש.

עו"ד דני ליבמן:

זה יוצא 5 בפברואר.

יוחנן וייצמן:

מה (לא ברור)?

לורה ביום חמישי 5 לפברואר?

איציק שוויקי:

אוטומטי ליומן.

אורית לנדסברג:

בגלל (לא ברור) וזה.

עו"ד דני ליבמן:

שבוע הבא.

איציק שוויקי:

זה אוטומטי נכנס לי ליומן.

עו"ד דני ליבמן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

שלחתי לכולם.

עו"ד דני ליבמן:

יש כבר זימון.

יוחנן וייצמן:

שלחתי לכולם קישור, למחוזית מחר. מי שרוצה.

ציפי רון:

למה? למה?

לורה ורטון:

באיזה שעה?

יוחנן וייצמן:

לוועדה המחוזית, זה לא יהיה לפני 5. לא לפני 5.

לורה ורטון:

באמת?

יוחנן וייצמן:

כן. מי ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

מה עושה וועדה מחוזית?

יוחנן וייצמן:

הדיון בגת. הוועדה המקומית העיפה את ה - , לא קיבלה את ההמלצה שלנו.

עו"ד דני ליבמן:

וועדת כספים,

יוחנן וייצמן:

יכול לעשות לך צרות. אני לא הולך לזה, זה התחדשות עירונית.

שרון דינור:

לא הבנתי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אני סיימתי. אני לא, יש גבול למלחמות שאני מסוגל להילחם.

אורית לנדסברג:

להתראות.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אמי אמר לי, (לא ברור).

לורה ורטון:

רגע אפשר לסגור את ה - ? אפשר לסגור את ההקלטה. כן.

מורן בן זיו:

כן, כן.

סיום הדיון